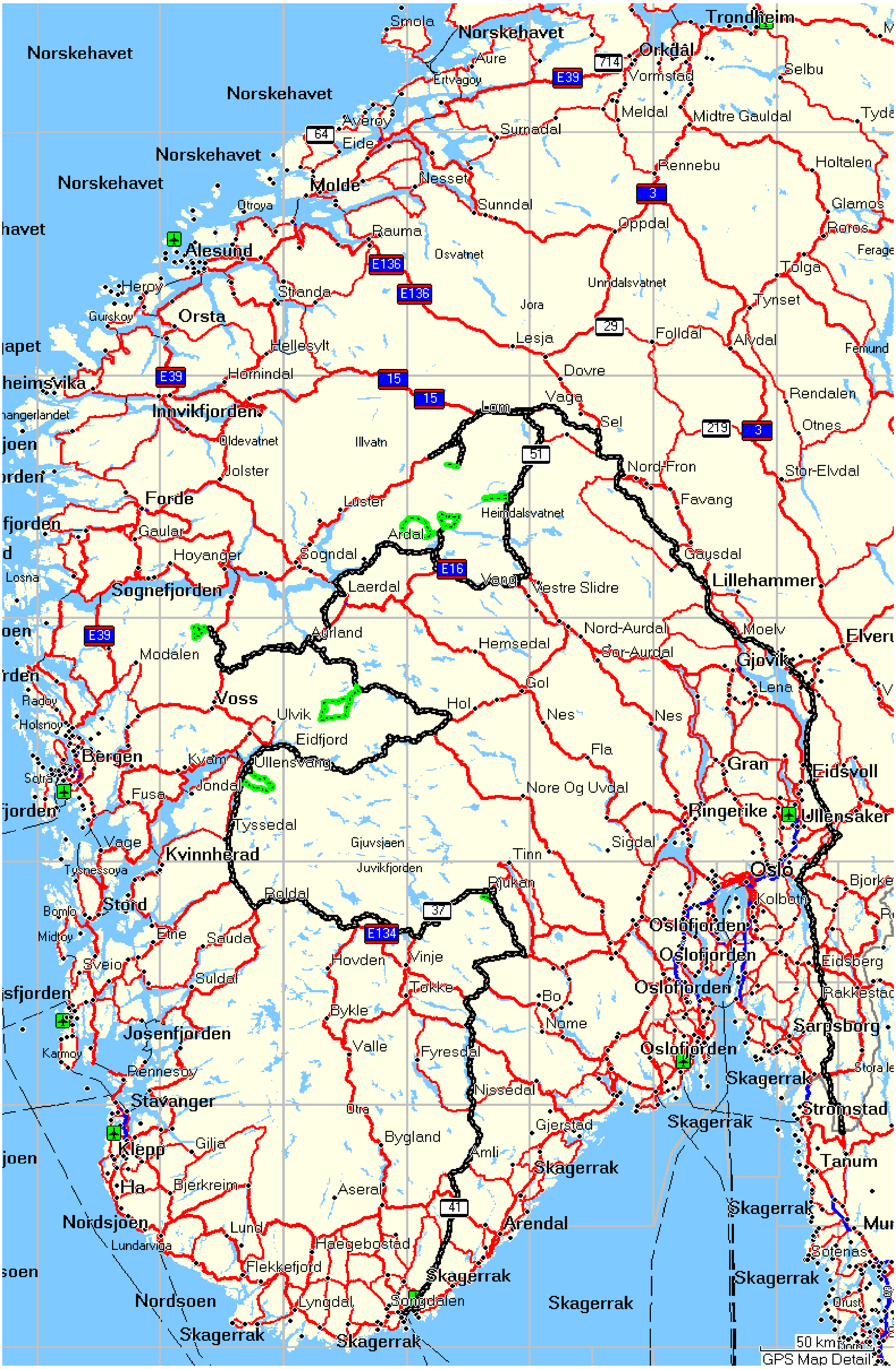
Noorwegen

juli/augustus 2006

Overzichtskaart

De gereden route is in zwart aangegeven, de wandeltochten in groen.
Detailkaarten en hoogteprofielen staan aan het einde van het verslag.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave				2
Donderdag 6 juli		Heel - Kaltenkirchen	470 km	3
Vrijdag 7 juli		Kaltenkirchen - Klitmøller	409 km	3
Zaterdag 8 juli		Klitmøller - Hanstholm - Gausta	288 km	4
Zondag 9 juli		Gausta	4 km	6
Maandag 10 juli		Gaustatoppen	11 km	7
Dinsdag 11 juli		Gaustatoppen - Lofthus	230 km	13
Woensdag 12 juli		Lofthus	0 km	13
Donderdag 13 juli		Lofthus - Kinsarvik	92 km	15
.		Mabø	12 km	15
Vrijdag 14 juli		Kinsarvik - Lofthus	10 km	22
.		Kinsarvik - Lonavatnet	19 km	22
Zaterdag 15 juli		Lonavatnet - Lofthus	22 km	26
.		Lofthus - Ringøy	19 km	26
Zondag 16 juli		Ringøy	0 km	31
Maandag 17 juli		Ringøy - Geiterygghytta	172 km	32
Dinsdag 18 juli		Geiterygghytta	3 km	33
.		Geiterygghytta - Grjotrust	27 km	33
Woensdag 19 juli		Grjothus - Finse	17 km	39
Donderdag 20 juli		Finse - Geiterygghytta	23 km	45
.		Geiterygghytta	3 km	45
Vrijdag 21 juli		Geiterygghytta - Gudvangen	76 km	50
Zaterdag 22 juli		Gudvangen - Bergjane	57 km	52
.		Bergjane	23 km	52
Zondag 23 juli		Bergjane - Tyinmeer	228 km	59
Maandag 24 juli		Tyinmeer - Eidsbugarden - Tyinmeer	7 km	61
.		Eidsbugarden	29 km	61
Dinsdag 25 juli		Tyinmeer	7 km	65
.		Tyinmeer - Vettismorki 2	5 km	65
Woensdag 26 juli		Vettismorki - Tyinmeer	17 km	70
.		Tyinmeer	7 km	70
Donderdag 27 juli		Tyinmeer - Gjende	112 km	73
Vrijdag 28 juli		Maurvangen	0 km	74
Zaterdag 29 juli		Maurvangen - Gjende	20 km	74
.		Gjende	10 km	74
Zondag 30 juli		Gjende - Galdesand	96 km	83
Maandag 31 juli		Galdesand	32 km	83
Dinsdag 1 augustus		Galdesand	39 km	85
Woensdag 2 augustus		Galdesand - Spiterstulen	41 km	86
.		Galdhøppigen	14 km	86
Donderdag 3 augustus		Galdesand -Trøgstad	408 km	94
Vrijdag 4 augustus		Trøgstad – Gørslev	604 km	96
Zaterdag 5 augustus		Gørslev - Heel	845 km	98
Kaarten en hoogteprofielen				99

De tekst is voor 99% van Trudi, de foto’s zijn voor 99% van Wim.

Donderdag 6 juli Heel - Kaltenkirchen 470 km

Onder een stralend zonnetje en met een temperatuur van 20 ^{0}C vertrekken we om 9 uur richting Noorwegen. Om 11 uur belt Heleen ons op om ons nog een fijne vakantie te wensen. We hopen niet in een file te komen, maar helaas, om half 12 komen we vlak voor Osnabrück toch in een file terecht. Deze is zeker 10 km. lang en schiet absoluut niet op. Inmiddels is het ruim 27 ^{0}C. Om kwart over 12 stoppen we om te eten en gaan daarna weer vrolijk in de file staan. Uiteindelijk hebben we bijna 2 uur verloren.

Om kwart voor 5 krijgen we nog een sms'je van Janneke en Arnold.
We vinden dit altijd weer leuk.

We rijden nog een klein stukje door naar Kaltenkirchen, doen daar een paar boodschappen en gooien de tank vol.

In dit plaatsje overnachten we op de camperplek. Dezelfde als 2 jaar geleden en er is niets veranderd. Deze avond onweert het licht, maar regent het behoorlijk hard.

Vrijdag 7 juli Kaltenkirchen - Klitmøller 409 km

We staan om 8 uur op, de thermometer geeft 19 ^{0}C aan en het zonnetje schijnt al heerlijk. Nadat we gegeten hebben, rijden we naar de supermarkt voor verse groenten en een fles kruidenbitter. We waren ml. deze borrel vergeten mee te nemen. Om half 11 passeren we de grens met Denemarken. Het weer is half bewolkt en de temperatuur loopt op tot 27 ^{0}C. Na een rustige rit arriveren we om half 4 op camping Klitmøller te Klitmøller. Een kleine rustige camping.
We lopen voor het eten nog een stukje door het plaatsje dat vlak bij zee ligt.

Zaterdag 8 juli Klitmøller - Hanstholm - Gausta 288 km

Vandaag staan we op tijd op, 7 uur, want we moeten met de boot mee en deze wacht niet. Na ons ritueel: eten, water tanken, wc legen en boodschappen doen, gaan we richting Hanstholm. Hier gooien we de tank nog even vol want de diesel is in Noorwegen duur.

Om kwart voor 9 komen we bij de boot aan en sluiten aan in de rij. Op zich is deze niet lang maar het duurt ongelofelijk lang voordat iedereen ingecheckt is. Daarna blijkt ook dat de boot te laat is. We zouden om 10 uur vertrekken maar het wordt tien over 11 voordat we varen.

We varen deze keer met een bijzondere boot, een catamaran, en we staan er versteld van dat er zoveel auto's in kunnen.

De in- en uitgang zitten aan de achterkant en dat betekent dat iedereen aan boord moet rondrijden om zodoende weer met de neus naar de uitgang te staan.

Wij gaan bijna als laatste op de boot, maar voor de hoge auto's is het voorste deel gereserveerd en dat betekent dat we straks in Kristiansand als een van de eersten weer van boord kunnen.

Met een snelheid van meer dan 50 km/h gaan we richting Noorwegen.

Om half twee zien we Kristiansand liggen.

We slaken weer een diepe zucht als we bij de douane door mogen rijden, want natuurlijk hebben we weer veel te veel bij ons.

In Noorwegen schijnt het zonnetje heerlijk ondanks de vele wolken. We rijden door tot aan de voet van de Gaustatoppen en zetten daar onze camper neer op een mooi plaatsje langs de weg op 1050 m. Om kwart over 10 schijnt de zon nog vrolijk de camper binnen, wel is het kwik inmiddels gedaald tot 10 ^{0}C. Als ik naar buiten kijk zie ik de top die we morgen willen gaan beklimmen. Ik ben benieuwd hoe het zal gaan.

Zondag 9 juli Gausta 4 km

Als we wakker worden horen we buiten de wind hard om de camper waaien en de camper schudt zo nu en dan heen en weer. Als we om 8 uur opstaan is het nog fris buiten, de thermometer wijst 9 ^{0}C aan. Ik kijk door het raam en zie donkere wolken aan de lucht en de top van de berg is in nevelen gehuld. Geen wandelweer. Jammer, ik had het me zo anders voorgesteld en zit te popelen om de bergen in te trekken.

Na het ontbijt installeren we ons maar met een boek op de bank en kijk ik zo nu en dan naar de Gaustatoppen en naar de Hardangervidda waar we over een paar dagen een trektocht willen gaan lopen. Het blijft de hele dag grauw weer en vanaf een uur of 2 gaat het regenen en daarna blijft het regenen.

Maartje stuurt ons nog een weerbericht voor de komende dagen voor het gebied rondom Haukeliseter. Deze berichten zijn niet gunstig en daar ook de weersvooruitzichten op de radio slecht zijn besluiten we te gaan verkassen naar een mooie parkeerplaats 4 km terug. We hebben daar wat meer te zien dan op de vorige plek.

’s Avonds sturen we Janneke en Arnold nog een sms-je met de vraag waar ze zitten. Ze bellen ons terug, ze zijn in Lom en morgen vertrekken ze naar Lillehammer.

Maandag 10 juli Gaustatoppen 11 km

Laagste punt: 1170 m **Totale stijging: 729 m**
Hoogste punt: 1884 m **Totale daling: 729 m**

Het wordt eentonig maar weer horen we al vroeg de regen op de camper. We luisteren om half 9 naar de weerberichten en deze zijn voor het zuiden veranderd ten opzichte van gisteren Ze geven nu zon op en ondanks dat het nog regent, wordt het lichter buiten en we zien om half 11 zowaar blauwe stukken aan de lucht. Wat voelt dat goed.

We besluiten te gaan lopen, maar eerst drinken we nog een kop koffie. Daarna nog de rugzakken inpakken om vervolgens na een uurtje vrolijk op pad te gaan richting de Gaustatoppen.

Een prachtige wandeling en niet te zwaar voor een eerste wandeldag. Ik moet wel weer wennen aan de vele stenen die overal liggen. Alleen in het begin is nog wat groen te zien. Daarna is het een grote stenenwoestenij om ons heen.

In het begin ligt de top van de berg nog in de wolken maar deze lossen snel op.

We lopen eerst naar de hut die op 1852 m ligt. We hebben dan 682 m overbrugd.
Hier stopt de beklimming voor bijna iedereen, maar de echte top ligt nog een stukje verder.

Als we bij de hut om de hoek lopen zien we voor ons een smalle kam opdoemen en aan het eind van de kam ligt de top.

Nu begint pas het echte werk. Om de laatste 31 m. te overbruggen is het klauteren en klimmen geblazen. En oppassen want er zitten behoorlijk moeilijke stukken bij. Zo nu en dan moet ik even slikken en geef ik Wim de “opdracht” om in de buurt te blijven.

Maar dan is de beloning daar, de Gaustatoppen op 1883 m. De berg van Noorwegen met het grootste uitzicht. Het beslaat een oppervlakte van 50.000 m^2. En wat hebben we een geluk, het weer is prachtig geworden en daardoor kunnen we heel ver zien.
We zien zelfs de Harteigen op een afstand van 97 km en het uitzicht op de Hardangervidda is magnifiek.

Na een poosje klauteren we weer terug en rusten na deze klauterpartij een tijdlang in een heerlijk zonnetje om vervolgens rustig af te dalen naar de camper. De thermometer geeft 15^0C aan maar dankzij de zon lijkt het wel 25 ^{0}C.

Dinsdag 11 juli Gaustatoppen - Lofthus 230 km

Weer regent het als we wakker worden maar omdat we gaan verkassen, vinden we het niet zo heel erg. Op de parkeerplaats zien we dat een man en vrouw plus 2 honden hebben overnacht in een kleine auto. Wat vinden we ons weer rijk met onze camper.

Het eerste stuk richting Lofthus gaat over een smalle weg en als we een breedtetransport tegenkomen gaan we achteruit de weg omhoog want we kunnen elkaar absoluut niet passeren. Het is een autorit met mooie uitzichten, afwisselen droog en dan weer regen. Maar ook de zon laat zich zo nu en dan zien.

We arriveren om 3 uur op de camping van Lofthus die in de bergen ligt. Een mooie camping met uitzicht over het Sørefjord, een zijarm van het Hardangerfjord en de Folgefonn (= gletsjer).
Als we uit de camper stappen om ons aan te melden begint het te regen en het blijft daarna ook hard regenen. De ondergrond van het terrein is gras en als je pech hebt zit je zo verzakt. Zo ook een caravan die door de eigenaar met de tractor op zijn plaats wordt gezet.

Het meisje bij de receptie deelt ons desgevraagd mee dat het weer voor morgen ook niet veel beter is maar dat het vanaf donderdag beter wordt. Ik hoop het echt want ik verlang naar een paar geweldige wandelingen.

Woensdag 12 juli Lofthus 0 km

Het regent niet als we wakker worden, maar de lucht is zwaar bewolkt en het blijft dan ook niet droog. Morgen wordt het beter, heeft het meisje van de camping gezegd. Ik hou me daar maar stevig aan vast. Ook stijgt de barometer en dat is een goed teken. We duiken dus maar weer met een boek op de bank. Als één van de campers na het ontbijt vertrekt nemen wij zijn plaatsje in. Eén van de mooiste plekjes op de camping.

Na de lunch gaan we even betalen voor de aankomende nacht en vragen natuurlijk nog even naar het weerbericht voor morgen. Ze verontschuldigt zich want het weerbericht is veranderd. Niet morgen maar vrijdag wordt het mooi.

Hierna lopen we even naar het dorp om te kijken of er een bus naar Kinskarvik gaat. Als we nl. de 2-daagse willen gaan lopen gaan we eerst met de bus naar Kinskarvik om van daaruit terug te lopen naar Lofthus.
We komen er niet uit bij de bushalte en gaan naar de VVV voor informatie en natuurlijk vragen wij ook daar naar het weer. Vrijdag, zo zegt de man van de VVV, wordt het mooi, zelfs warm.

Als we weer terug zijn van ons wandelingetje kijken we weer met verwondering naar de gletsjer. Deze

ligt de hele dag te glimmen, ondanks de donkere wolken en de regen.

De camping loopt alweer vol en weer zijn het de vele Nederlanders die ons opvallen. En natuurlijk is er altijd wel wat te zien. Nu is het een Fransman die met zijn gloednieuwe caravan een bocht tekort neemt en zich vast rijdt op een betonnen muurtje. Er moeten veel mensen en vindingrijkheid aan te pas komen om de caravan zonder heel veel schade los te krijgen.

We besluiten om morgen, regen of geen regen, te gaan wandelen bij Eidfjord en de 2daagse te verschuiven naar vrijdag. Ik heb er zin in.

Ook deze avond komt de regen weer met bakken uit de lucht vallen.

Donderdag 13 juli		Lofthus - Kinsarvik	92 km
.		Mabø	12 km

Laagste punt: **235 m** **Totale stijging:** **689 m**
Hoogste punt: **750 m** **Totale daling:** **689 m**

Ook de afgelopen nacht heef het heel hard geregend maar als we opstaan zie ik iets van blauw aan de lucht. We denken niet meer of het wel of niet gaat regenen, nee we gaan wandelen.
Ons doel is de Vøringfossen.

We rijden eerst naar Mabø vlakbij het Trollenmuseum, wat overigens gesloten is. We zien nog net het treintje vertrekken dat op de oude weg naar boven rijdt richting de waterval.

We lopen langs het museum en fotograferen het hooi wat op de ouderwetse manier te drogen staat.

Hierna begint de behoorlijk steile klim door het bos. Na zo'n 500 m geklommen te hebben komen we uit bovenop een plateau.

Onderweg wijst dit bord ons dat we op de goede weg zitten

Op de parkeerplaats bij de waterval staat dit waarschuwingsbord voor de vele toeristen met kinderen.

De waterval is schitterend en doordat de zon schijnt is er geregeld een prachtige regenboog te zien.

Nadat we een pauze hebben gehouden lopen we via de oude weg naar beneden.

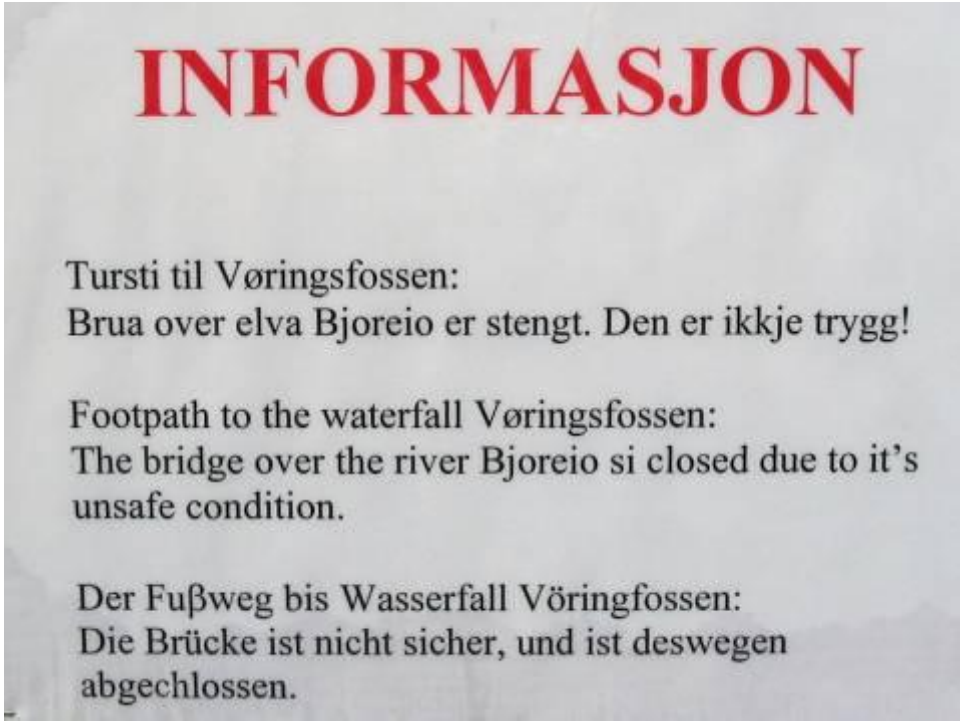

We besluiten om ook nog naar de onderkant van de waterval te lopen via een prachtig pad. Onderweg komen we restanten tegen van een auto die van de weg hoog boven ons in het ravijn is gestort.

Voor we bij de voet van de waterval aankomen, moeten we een hangbrug over en daar ik niet zo blij ben met zulke bruggen loop ik er gelijk overheen zonder er maar ook over na te denken of ergens naar te kijken. Maar er hangt wel degelijk een bord dat het verboden is om over deze brug te lopen wegens instortingsgevaar.
Maar gelukkig er gebeurt niets (volgende keer zullen we beter kijken kinderen!)

Na de waterval aan de onderkant bewonderd te hebben lopen we weer terug naar de weg en vervolgen onze weg naar beneden.

Na de wandeling rijden we richting Kinsarvik en zetten om half 5 de camper neer op een mooi plekje aan het fjord.

Vrijdag 14 juli	🚗	Kinsarvik - Lofthus	10 km
.	🚶	Kinsarvik - Lonavatnet	19 km

Laagste punt: 4 m **Totale stijging: 1486 m**
Hoogste punt: 1143 m **Totale daling: 351 m**

We staan om half 7 op want eindelijk is het zover. Mooi weer en dat betekent dat we de 2-daagse gaan lopen. Ik verheug me erop en ben gelijk wel heel erg benieuwd hoe het me zal vergaan.
Wim brengt om half 8 eerst de camper naar Lofthus om vervolgens met de bus weer terug te gaan naar Kinsarvik. Maar eerst zet hij me met de rugzakken af bij de bushalte in Kinsarvik.
Ik heb daar nog een ontmoeting met 2 Amerikanen die met de boot naar Noorwegen zijn gevaren om met de fiets Noorwegen te ontdekken.
Om half 9 vertrekken we. We lopen eerst een gemakkelijk, niet al te steil pad, wat ons langs vier prachtige watervallen leidt.
Bij de laatste waterval, de Nykkjesöy op 520 m pauzeren we.

Maar dan begint een zware klim die eindigt op 1100 m. Ondanks de zware inspanning genieten we van de omgeving.

Eenmaal bovenop het plateau lopen we via een prachtig landschap richting de Staveli hut op 1024 m. Onderweg komen we een paar groepen, m.n. jeugdige wandelaars, tegen die een paar dagen over de Hardangervidda hebben gelopen en heel veel regen hebben gehad. En vandaag op hun laatste dag schijnt de zon.

Hier houden ze nog melkvee dat op de ouderwetse manier gemolken wordt.

Als we de hut gepasseerd zijn lopen we nog ongeveer 3 kwartier door tot half 5. Daar we het wel genoeg vinden voor vandaag en we in dit ongelijke terrein een mooi plekje bij het Lonavatnet voor onze tent vinden, besluiten we hier te overnachten. Om 7 uur is het kwik inmiddels gedaald tot 8 ^{0}C ondanks de zon die nog volop schijnt. Maar zodra deze achter de bergen verdwijnt word het koud en we gaan dus maar vroeg onze slaapzakken in. Ons horloge geeft half 9 aan.

Zaterdag 15 juli	🚶	Lonavatnet - Lofthus	22 km
.	🚗	Lofthus - Ringøy	19 km

Laagste punt: 4 m **Totale stijging: 596 m**
Hoogste punt: 1251 m **Totale daling: 1733 m**

We hebben redelijk geslapen afgelopen nacht. Het is altijd weer wennen aan het slapen in een tent. Maar één ding is positief; ik heb het heel erg warm gehad in mijn nieuwe slaapzak.
Even voor 7 uur staan we op. De zon doet al behoorlijk zijn best en we ontbijten buiten.
Iets over half 9 zit alles weer in onze rugzakken en gaan we weer op weg.
Maar goed dat we gisteren niet verder zijn gelopen want we komen de eerste uren geen goed slaapplekje meer tegen.
We lopen vandaag door een prachtig gedeelte van de Hardangervidda.
We passeren overblijfselen van oude nederzettingen, we zien veel bergen en sneeuwvelden. Verder zien we talrijke meren, en diverse watervallen. We steken veel kleine riviertjes over en zelfs 2 keer een behoorlijke rivier. Het is één ruig niemandsland.
We komen dan ook vandaag geen enkele wandelaar tegen, behalve aan het einde van de middag als we weer bij de bewoonde wereld arriveren. Het is een heel mooie tocht geweest.

In de verte zien we weer de Harteigen liggen. Deze hadden we ook al gezien vanaf de Gaustatoppen.

Bij deze oversteek lukt het ons net om onze voeten droog e houden.

Vlak voor de afdaling kijken we uit over het fjord, 1000 m onder ons. De afdaling is lang en warm.

Het is half 6 als we bij de camper aankomen. We rijden naar Kinsarvik om op het vorige plek te gaan staan, maar helaas er is geen behoorlijk plaatsje. We rijden door naar Ringøy Camping en zetten de camper neer boven aan de camping met uitzicht over de andere kampeerders en het fjord. Een prachtige plek.

Zondag 16 juli Ringøy 0 km

Vandaag is het een rustdag en zo wordt deze ook benut. Een beetje computeren, een beetje zonnen, een beetje lezen en een beetje slapen.

Maandag 17 juli Ringøy - Geiterygghytta 172 km

Als we om half 8 wakker worden horen we een licht getik op de camper. Het regent iets. Na het ontbijt maken we eerst het verslag af en om half 10 vertrekken we richting Eidfjord en doen daar de nodige boodschappen. Voordat we in Eidfjord arriveren, maken we deze foto.

Hierna vertrekken we richting de hut Dyranut bovenop de Hardangervidda, waar we van plan zijn een wandeling te maken.
Maar het weer wordt er niet beter op naarmate we hoger komen. Als we bij de hut aankomen, waait het hard, de temperatuur is behoorlijk gezakt en het begint te regenen. We besluiten met dit weer niet te gaan wandelen maar via Geilo, Hol en over het zuidelijke deel van de Aurlandsvegen naar Geiterygghytta te rijden.

Om 2 uur arriveren we op een voor ons vertrouwd plekje op 1107 m aan een meer in de buurt van de Geiterygghytta, waar we 2 jaar geleden ook hebben gestaan.

We sturen Maartje een sms-je voor het weerbericht voor de komende dagen in de buurt van Finse, want we willen een 3-daagse gaan lopen.
De rest van de dag wordt het weer slechter, het is guur, het waait en het regent. Om 5 uur is het 12 ^{0}C.

Dinsdag 18 juli		Geiterygghytta	3 km
.		Geiterygghytta - Grjotrust	27 km

Laagste punt: 1158 m
Hoogste punt: 1429 m
Totale stijging: 786 m
Totale daling: 633 m

Om half 8 staan we op en jawel de zon staat weer prachtig aan de lucht te schijnen. We parkeren de camper iets verder op een parkeerplekje vlakbij een tunnel en vertrekken om 9 uur voor onze 3-daagse.

We lopen eerst een bekend stukje van 2 jaar geleden. Als eerste hindernis nemen we een enge brug die behoorlijk wiebelt.

We lopen via het Omsvatnet en het Svartavatnet naar de Laghellerhyttene. Het eerste gedeelte van de wandeling loopt relaxed. Geen moeilijke hindernissen en het terrein is vrij vlak.

Daarna wordt de omgeving alleen maar mooier. We steken diverse sneeuwveldjes over en heel veel beekjes. Een enkele keer is zo'n oversteek behoorlijk lastig. Zo nu en dan klauteren we over rotsen om ons pad te vervolgen.

Aan de rand van een geweldig mooi meer houden we een rustpauze. Jammer genoeg is het nog te vroeg om te stoppen want het is een geweldig plekje om de tent op te zetten.

We zien de oude spoorlijn richting Finse die geen dienst meer doet, daar er een nieuwe is aangelegd.

Daarna lopen we nog verder over een heel klein gedeelte van de Rallarvegen richting Finse. Dit is het bekendste fietspad van Noorwegen, dat loopt langs de spoorweg van Haugastol naar Flåm.

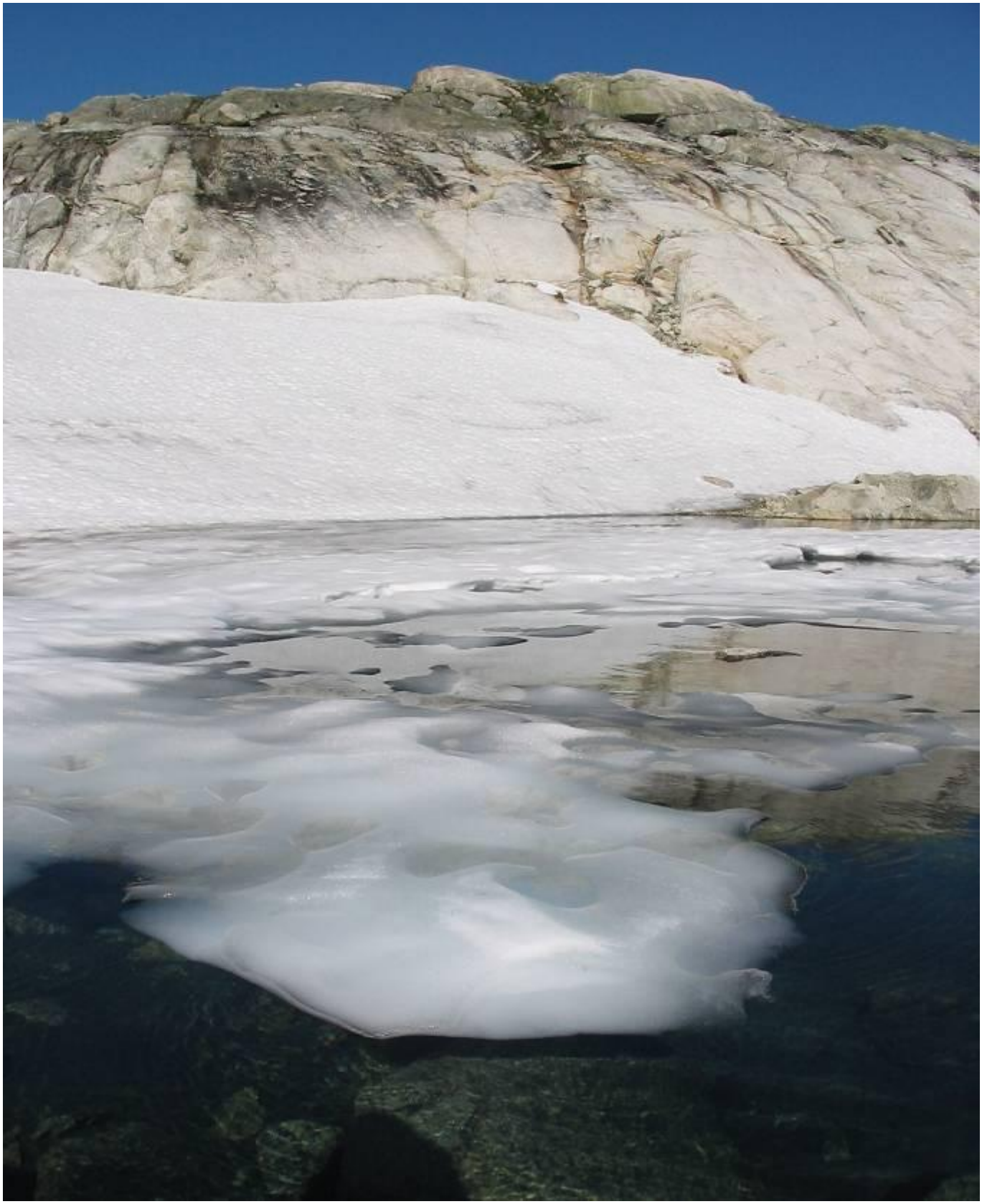
Vervolgens gaan we op zoek naar een pad richting Rembesdalseter dat waarschijnlijk niet goed is aangegeven. Dit pad is niet te vinden, dus zoeken we onze weg door het terrein middels de GPS.
Om 6 uur besluiten we er een punt achter te zetten en wat blijkt; we zien een eerste teken van het pad dat we willen lopen.
Na wat zoeken vinden we een geschikt plekje voor de tent. We slapen deze nacht op ca. 1300m.
Om half 10 kruipen we, na een lange wandeling, in onze tent.

Woensdag 19 juli Grjothus - Finse 17 km

Laagste punt: 1158 m **Totale stijging: 786 m**
Hoogste punt: 1429 m **Totale daling: 633 m**

Slapen blijft toch moeilijk in de tent. Maar we doen daar niet moeilijk over, zeker niet als we om half 8 naar buiten kijken en zien dat het stralend weer is.
Om ongeveer kwart voor 9 gaan we verder met de route die praktisch niet is gemarkeerd en zijn blij met onze GPS.
Ook vandaag lopen we weer door een schitterende omgeving met prachtige meertjes en weer steken we tientallen beekjes over en sneeuwvelden.

Eénmaal lukt het niet een riviertje over te steken zonder onze wandelschoenen uit te trekken.

Het 2e gedeelte van de wandeling is weer gemarkeerd. Onderweg zien we weer de Harteigen die we vanaf de Gaustatoppen al eens hadden gezien. Hij ligt nu ongeveer op een afstand van 47 km.

Nu loopt de route langs de Hardangerjøkulen.

Vandaag stoppen we al om 4 uur, want als we door lopen is er hoogstwaarschijnlijk geen mogelijkheid meer om onze tent op te zetten i.v.m. het rotsachtige terrein.
We vinden al snel een prachtig plekje, vlakbij een waterval en met uitzicht op een meer.
We hebben deze avond veel te zien, zoals passerende wandelaars en een aantal, dat met hun tentje een eind beneden ons staan, en die de hele avond heen en weer lopen.
Het is deze avond minder koud, maar we hebben wel meer last van muggen. Om half 10 is het weer bedtijd.

Donderdag 20 juli		Finse - Geiterygghytta	23 km
.		Geiterygghytta	3 km

Laagste punt: 1158 m **Totale stijging: 605 m**
Hoogste punt: 1641 m **Totale daling: 714 m**

We hebben redelijk geslapen ondanks onze vlakke kampeerplekje. Maar het lastigste is eigenlijk het licht. Het wordt de hele nacht niet donker. We staan om 7 uur op en eten ons ontbijt met schitterend uitzicht over de omgeving.

Als we om tien voor 9 vertrekken is het al warm. Bij aanvang van de wandeling nemen we weer gelijk een paar hindernissen in de vorm van bruggetjes.

We vervolgen onze weg langs het Finsevatnet, dat mooi spiegelt in de ochtendzon.

Na bijna anderhalf uur lopen komen we weer in de bewoonde wereld, in Finse. Hier is het een drukte van belang. Leuk om even rond te hangen. Je ziet er dagjesmensen die met de trein gekomen zijn, Finse is het hoogstgelegen station van Noorwegen op 1222m, fietsers en wandelaars.

Na een half uur vervolgen wij onze wandeling. Het eerste gedeelte gaat bergop tot 1641m.We kijken nog even terug naar Finse.
Het uitzicht is vandaag niet zo spectaculair en dat komt omdat we richting het zuiden lopen en de zon inmiddels de meeste sneeuw heeft doen smelten. Toch steken we nog genoeg sneeuwvelden over.

Vandaag zien we ook veel meer wandelaars dan de afgelopen dagen. We hebben nog een gesprek met een Noor en even later met een Noors echtpaar uit Bergen.
Zij overnachten in de Geiterygghytta en brengen gelijk een bezoekje aan hun 2 dochters die daar vakantiewerk doen.

Na de Geiterygghytta lopen wij nog ongeveer een half uur totdat we om half 5 weer bij de camper arriveren.

We hebben er weer een prachtige tocht opzitten met heel mooi weer.
We slapen weer 3 km verder op ons oude plekje.

Vrijdag 21 juli Geiterygghytta - Gudvangen 76 km

Weer in ons vertrouwde bed. We slapen langer dan in de tent, we worden om kwart over 8 wakker.
Na het ontbijt rijden we verder over de Aurlandsvegen. De afdaling is spectaculair, smalle tunnels en een schitterend uitzicht op het diep gelegen Vassbygdvatnet.

We rijden langs het Aurlandsfjord, een zijarm van het Sognefjord, naar Flåm om na te gaan of het de moeite waard is om een boottochtje te maken. We besluiten het niet te doen omdat de rij wachtenden al zo lang is dat er voor ons geen plaats meer is bovenop het dek. En om nu met dit mooie weer het fjord vanachter een raampje te bekijken lijkt ons niets.

We rijden door naar Gudvangen, kijken daar even rond bij de aankomstplaats van de boten en gaan dan op zoek naar een camping. We vinden deze een kilometer buiten Gudvangen.
De Vang camping is een kleine maar mooie camping. Er is zelfs een wasmachine en een droger, dus na 2 weken draai ik een was en dat mag ook wel want na een paar trektochten is alles niet echt meer schoon.
De rest van de dag brengen we relaxed door in de zon.

Wim gaat nog een paar uur alleen op stap. Tijdens zijn 13 km lange wandeling langs het Nærøyfjord naar Bakka probeert een hele dikke naakte man zijn aandacht te trekken, maar Wim kan hard een berg op lopen.

’s Avonds is het heerlijk weer buiten. We gaan pas om 10 uur de camper in en dat is nog niet vaak gebeurd. Dat komt ook omdat we nu niet op hoogte over-nachten maar op 0 m.

Zaterdag 22 juli		Gudvangen - Bergjane	57 km
.		Bergjane	23 km

Laagste punt: 875 m **Totale stijging: 782 m**
Hoogste punt: 1113 m **Totale daling: 782 m**

We staan om 8 uur op. Buiten is het half bewolkt en het zonnetje schijnt. Het is inmiddels al17^{0}C. Als we ontbeten hebben rijden we eerst even terug naar Gudvangen om het toilet te reinigen en water te tanken.

Hierna rijden we richting Vinje, maar voordat we daar zijn nemen we bij hotel Stalheim niet de tunnel maar de oude weg over de berg. Een steile, maar prachtige bergweg. We kijken van Stalheim terug het dal in.

In Vinje gaan we in noordelijke richting via een aantal haarspeldbochten de Vikafjell op.

Daarna nemen we een zandpad richting Bergjane (= een klein hutje) op 890 m. Na een paar kilometer gaat deze weg over in een tolweg. Het is een schitterende weg, niet overal geschikt voor een camper. De weg is vreselijk steil, soms heel erg smal en hobbelig. Maar alles gaat goed en na een poosje komen we aan bij Bergjane.
We beginnen om 11 uur aan onze wandeling.

In het begin is de route niet al te zwaar maar in de loop van de dag verandert dat. Een afwisselend landschap en absoluut de moeite waard.

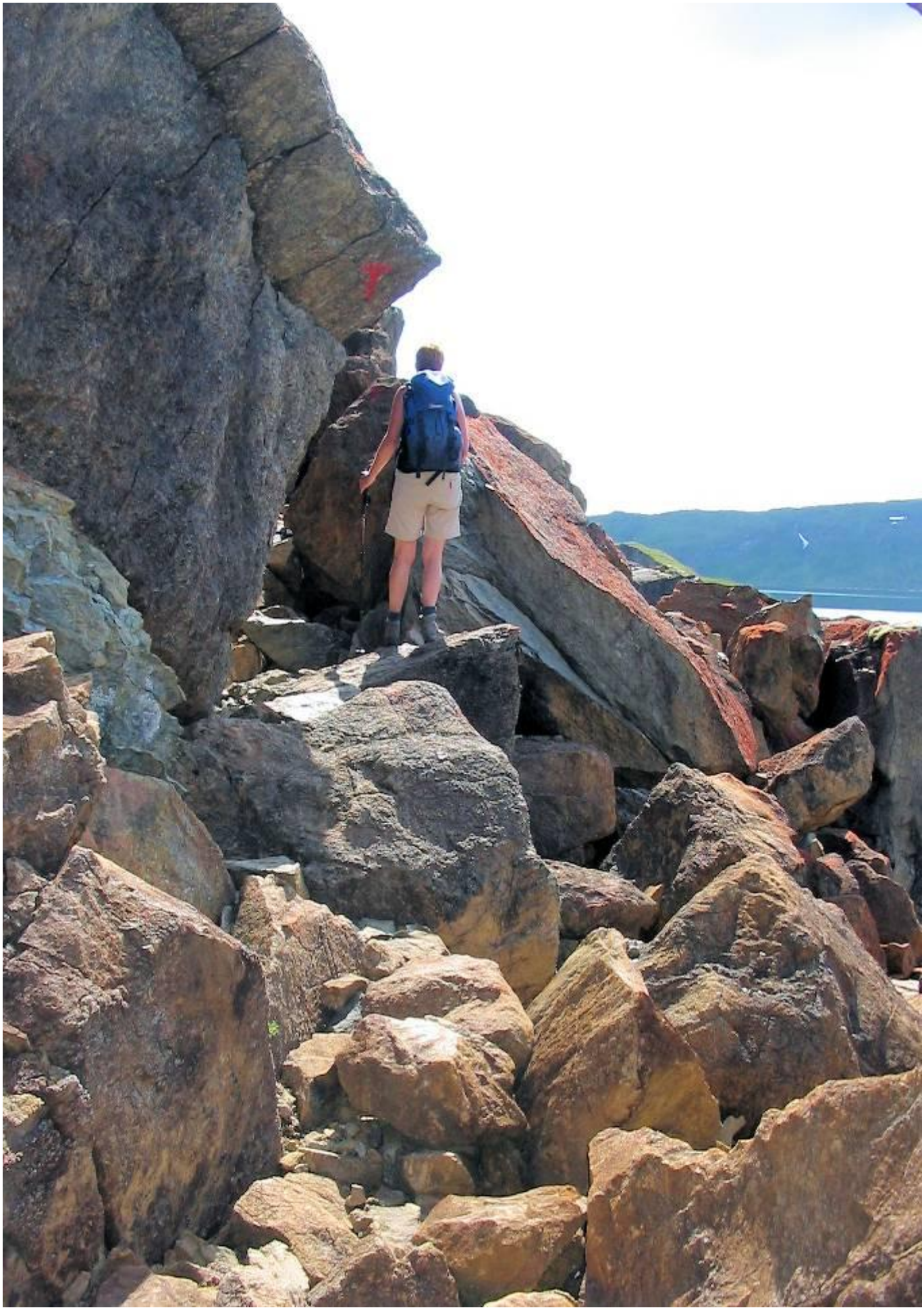

ÅSEDALEN
OM GEITADALEN

Soms moeten we wat extra inspanningen verrichten zoals hier op de flank van de Raudberg, opvallend door de rode kleur.

Om kwart voor 7 zijn we weer terug. Het is toch nog een lange en warme dag geworden.
We rijden de zandweg een klein stukje terug en parkeren de camper op 1030 m voor de nacht. De zon schijnt nog lang.

Zondag 23 juli Bergjane - Tyinmeer 228 km

Weer worden we wakker met de zon. We ontbijten rustig en vertrekken om ongeveer 10 uur. We rijden weer met het plezier het prachtige zandpad over een lengte van 8 km naar de gewone weg. Gelukkig komen we maar één auto tegen. We rijden nu de Vikafjell weer af en gaan weer richting Gudvangen.

Op het drukke benzinestation is zelfs op zondagmorgen de winkel open en verkopen ze vers brood. We rijden vervolgens naar Aurland en nemen daar de oude bergweg naar Laerdal. We rijden daardoor niet door de langste tunnel ter wereld, maar deze hebben we al eens gereden.

Op de bergweg is een nieuw uitzichtpunt gebouwd en ook wij nemen daar natuurlijk een kijkje.

We vervolgen onze weg langs het Sognefjord naar Årdal waar we weer de bergen ingaan.
Daar rijden we naar het Tyinmeer voor de nacht. Maar voordat we een plekje gaan zoeken rijden we eerst naar Eidsbugarden om te kijken hoe laat de boot morgen vertrekt naar Bygdin. We willen nl. van daaruit in 2 dagen teruglopen. Om 3 uur staan we op een mooi plekje aan het meer, vlakbij waar we 2 jaar geleden ook hebben overnacht.

En zoals ook 2 jaar geleden hebben we nu ook ’s avonds heel veel vliegen. Dat betekent dus op tijd naar binnen en genieten van het prachtige uitzicht vanuit de camper.

Maandag 24 juli Tyinmeer - Eidsbugarden - Tyinmeer 7 km
. Eidsbugarden 29 km

Laagste punt: 1063 m **Totale stijging: 898 m**
Hoogste punt: 1597 m **Totale daling: 898 m**

Als om half 7 de wekker afloopt en we naar buiten kijken is de lucht grijs. Even later begint het te regenen. Wat een ander weerbeeld dan de afgelopen dagen. We hadden dit niet verwacht, daar we gisteren te horen hadden gekregen dat het de komende dagen mooi weer zou blijven.
We besluiten om niet met de boot mee te gaan maar af te wachten wat het weer gaat doen. Mocht het weer in de loop van de morgen veranderen dan gaan we een dagwandeling maken. En inderdaad de regen is van korte duur. We zetten de camper op de parkeerplaats van Eidsbugarden en vertrekken tegen 10 uur.

We lopen langs het oude dorpje maar wat nog wel in een heel goede staat is.

We mogen er helaas niet dichtbij komen want het is afgesloten middels een hekwerk van hout.

We lopen verder door het Mjølkedalsdalen over een gammel bruggetje en het gaat al snel omhoog tot 1350 m.

Bovengekomen drinken we koffie met uitzicht op het Mjølkedalsvatnet.

Na de koffie wordt het terrein moeilijker om te lopen. Het wordt duidelijk waarom de wandelaar zijn schoenen snel verslijt. Het terrein ligt bezaaid met grote stenen.

We vervolgen de weg over de 1597 m hoge pas langs het Sjogholsvatnet richting Gjendebu. Hierna wordt het terrein nog ruiger. We lopen kilometers lang over grote keien/rotsblokken en dat vergt grote concentratie. Om je heen kijken tijdens het lopen is onmogelijk. Na in totaal zo'n 8 à 9 km over deze keien te hebben gelopen hebben we het ergste gehad en is het terrein weer beter begaanbaar. Toch blijft het moeilijk lopen want de stenen blijven. Alleen zijn ze nu wat minder in aantal en zijn ze wat kleiner.

Bij de Geithø zien we links in de verte het bekende Gjendemeer liggen.
Wij keren echter in zuidelijke richting terug naar het Bygdinmeer. Daarna wordt het terrein eindelijk dan toch vriendelijker om te lopen.

Na een steile afdaling is het daarna nog een hele tippel via een smal paadje met lage struikjes, die pijn doen aan je kuiten, naar de camper. Om half 8 doen we de deur open van de camper. Het is vandaag een zware dag geweest.

Dinsdag 25 juli		Tyinmeer	7 km
.		Tyinmeer - Vettismorki	25 km

Laagste punt: **689 m**
Hoogste punt: **1407 m**

Totale stijging: **821 m**
Totale daling: **957 m**

Vandaag gaan we weer op pad voor een 2-daags rondje om de Falketind.
Allereerst rijden we 7 km over een verschrikkelijk slecht zandpad de bergen in om daar de camper neer te zetten. Vervolgens lopen we over hetzelfde pad nog 5 km verder het Køldedalen in. Bij het Koldedalsvatnet begint onze route en we klimmen al snel omhoog naar het Uradalsvatnet. Ondanks de bewolking, die de hele dag zal blijven, lopen we toch in de zon. De toppen van de hoogste bergen liggen deze morgen nog in de wolken, maar in de loop van de dag zal dit veranderen en zijn alle toppen zichtbaar.

Na het Uradalsvatnet gaan we via een pas omlaag door het Fleskedal, een heel lang dal met lage begroeiing en later met lage struiken en pauzeren we bij het heel kleine en oude dorpje, genaamd Fleskedalen, aan de overkant van de rivier. Ondertussen hadden we de broekspijpen al aangeritst om te zorgen dat de struiken onze benen niet openhalen.

We steken dit keer zonder problemen via deze brug de rivier over.

Uiteindelijk komen we aan in Vettismorki. Hier waren we 2 jaar geleden ook al geweest en er is niets veranderd.

Het is inmiddels al 6 uur, maar we moeten helaas verder. In het dorpje mag je geen tent opzetten, je moet nl 150 m van de bebouwing blijven, en de rest van het gebied is moerassig.

Dat betekent klimmen door het bos, en dat aan het einde van de dag met nog steeds een hoge temperatuur.
Als we eindelijk het bos uit zijn gaat het pad weer door de lage struiken.

Uiteindelijk zien we om half 8 een klein stuk terrein waar precies een vlak stukje is waar onze slaaptent op past. We aarzelen geen moment en zetten de tent op.
Om kwart over 10 trekken we de rits van de slaaptent dicht. ’s Nachts hebben de padden het hoogste woord.

Woensdag 26 juli		Vettismorki - Tyinmeer	17 km
.		Tyinmeer	7 km

Laagste punt: 968 m **Totale stijging: 869 m**
Hoogste punt: 1498 m **Totale daling: 727 m**

Het is al warm als we om 7 uur opstaan. Tochios de zon nog niet warm genoeg om de tent te drogen en voor het eerst nemen we de tent, inmiddels is het 9 uur, nat mee.

Het eerste stuk van de wandeling gaat lichtjes omhoog, maar weer zijn er die lage struikjes, maar gelukkig duurt dit niet zo lang.
Ik loop niet goed en heb moeite om vooruit te komen. Als we een poosje later bij een prachtige waterval komen stel ik voor om al te pauzeren. Ik eet het een en ander en dat blijkt me goed te doen. Ik heb toch weer te weinig gegeten ondanks de hoeveelheden die ik naar binnen werk.

Na de pauze wordt de omgeving alleen maar mooier, maar ook de grote keien ontbreken hier niet.

Ons tempo is vandaag niet hoog en we pauzeren vaak.

We halen nog geen gemiddelde van 2 km per uur, maar daar is zeker ook het terrein schuldig aan. Het is nergens vlak en een pad hebben we bijna de hele dag niet gezien. Het is je eigen weg zoeken aan de hand van een enkele **T** en steenmannnetjes die we soms ook met een lantarentje moeten zoeken. We verlangen zo nu en dan naar de “keurige” paden in de Alpen.

Vlak voordat we aan de afdaling beginnen zien we in de verte het Tyinmeer weer liggen.

We kijken nog eenmaal naar de Falketind waar we in 2 dagen omheen gelopen zijn.

Om half 7 zijn we weer bij de camper en ondanks dat het een mooie tocht is geweest met een erg mooie 2e dag zijn we weer blij dat we er zijn.
We rijden nog een klein stukje alvorens de camper te parkeren voor de nacht.

Donderdag 27 juli 🚗 Tyinmeer - Gjende 112 km

Vandaag gaan we verkassen richting Gjende. We staan om half 9 op en vertrekken om 10 uur. Buiten is de temperatuur 17 ^{0}C.
Vanaf het Tyinmeer rijden we in de richting van Fagernes.

We doen nog een paar boodschappen in Vang. Bij Ryfoss nemen we een binnenweg naar Beitostølen. Hoe dichter we bij het plaatsje komen hoe meer toerisme we zien. Beitostølen bestaat eigenlijk alleen maar uit winkels en restaurants en inmiddels zijn er 2 skiliften aangelegd. Wij gaan hier naar de toeristeninformatie om na te gaan wat de vaartijden zijn van de boot in Gjende.
Vanaf hier is het nog een klein stukje naar de camping in Maurvangen. Deze ligt zo'n 2,5 km voor Gjende.
Om 1 uur zetten we de camper neer en lunchen buiten terwijl het inmiddels al onweert in de bergen. Dit onweer bereikt ongeveer om 2 uur de camping en het regent daarna tot een uur of 6.
Het weer geeft ons de kans om verder aan het verslag te werken.

Vrijdag 28 juli — Maurvangen — 0 km

De verjaardag van Wim. Maar als we de regen op de camper horen tikken is dat geen verjaardagsweer. De wekker loopt om half 6 af. We willen nl om 8 uur met de boot mee en we moeten er ook nog naar toe lopen. Vandaar dit vroege tijdstip. Maar we drukken de wekker maar weer uit. We hebben om half 8 nog een kans voor een volgende boot. Maar als we door het raam kijken is alles grijs en de bergen liggen in een dik wolkenpak. Dat betekent geen Gjende vandaag, misschien morgen.
Toch knapt het weer snel op en laat de zon zich weer van zijn goede kant zien en wat is het dan heerlijk om met een boek buiten te zitten en uit te rusten van de afgelopen zware wandeldagen. Tegen een uur of 5 trekt de lucht dicht en zakt de temperatuur wat, maar het blijft droog.

Zaterdag 29 juli — Maurvangen - Gjende 20 km
. — Gjende 10 km

Laagste punt: 976 m **Totale stijging: 1204 m**
Hoogste punt: 1745 m **Totale daling: 1204 m**

Vandaag gaan we de populairste wandeling maken van Noorwegen na de Preekstoel. De meeste wandelaars gaan eerst met de boot naar Memurubu om van daaruit terug te lopen naar Gjendesheim. Wij besluiten eerst te gaan lopen en daarna de boot te nemen. Dit wordt afgeraden aan mensen die last hebben van hoogtevrees omdat je bij de graat in een heel diep gat kijkt. Wil je met de eerste boot mee die om kwart voor 8 vertrekt moet je minstens een haf uur van tevoren aanwezig zijn om nog kans te maken op een plekje aan boord.

Om even na 8 uur vertrekken we lopend vanaf de camping. De parkeerplaats bij aanvang van onze wandeling is behoorlijk duur en waarschijnlijk ook behoorlijk vol en het is maar een half uurtje extra wandelen.

De route gaat direct al omhoog. Het eerste gedeelte van het pad is keurig aangelegd in de vorm van een trap door middel van grote stenen. We hebben al snel een mooi zicht op het Gjendemeer.

De eerste hindernis wordt overwonnen door je op te trekken aan een kabel.

Voor het eerst deze vakantie zien we rendieren. En dat terwijl er nu veel mensen in de buurt zijn.

Nadat we verder omhoog zijn geklommen ligt ook het meer weer in de wolken. Dat vinden we toch wel heel erg jammer. We besluiten een koffiepauze te houden in de hoop dat de wolken wegtrekken. En inderdaad, na ongeveer een half uur krijgen we zicht op het prachtige meer beneden ons.

Het laatste stuk naar de top, de Veslefjell op 1745 m, is één grote stenige vlakte. In de verte zien we al de contouren van een heel grote steenman.

Tijdens de afdaling van de Veslefjell maken we deze foto.

Her begint de ‘Bessegen’, een steeds smaller wordende bergkam die steil naar beneden loopt. Voor dit punt wordt gewaarschuwd voor diegenen die last hebben van hoogtevrees. Wij beginnen vol goede moed aan deze afdaling en hebben onderweg geen problemen. In de verte zien we de ‘Bandet’, het smalle gedeelte tussen Gjende en het Bessvatnet. Het hoogteverschil tussen beide meren bedraagt bijna 400 m.

Zo nu en dan staan we even stil om achterom te kijken naar de mensen die de Besseggen beklimmen.

Hier zijn wij al bijna onderaan. Het is een spectaculair gezicht dit alles te bekijken.

We wandelen verder en een poosje later is de bergkam nog heel duidelijk te zien.

Op deze foto hebben we zicht op 3 meren, nl het Bessvatnet, Gjende en Leirungen.

In de verte zien we diep beneden ons Memurubu liggen. We moeten nog 300 m verder naar beneden.

De boot die ons terugbrengt naar Gjendesheim.

We hebben er een geweldig mooie wandeling opzitten. De verhalen over “Gjende” zijn inderdaad helemaal waar en het is de moeite waard om dit zelf te gaan bekijken. Wellicht lopen we een volgende keer de wandeling andersom.

Als we om half 6 op de camping aankomen, begint het te regenen. En als je niet in je tentje wilt gaan zitten is dit de enige manier.

Zondag 30 juli Gjende - Galdesand 96 km

Deze morgen maken we eerst het verslag af voordat we, omstreeks 1 uur, richting de Galdhøppigen gaan. We zien onderweg dat het merendeel van de campings verlaten zijn. En dat vinden we toch wel vreemd, zo tijdens het hoogseizoen. Via het plaatsje Lom komen we aan in Galdesand.

Hier vinden we camping Bøverdalen waarop ook weer bijna niemand staat.

Om een uur of 7 regent het geweldig hard en juist op dat moment stopt er een bus met een grote groep Noorse jongeren. Ze wachten totdat de bui wat over is en zetten daarna zo'n ruim 25 tentjes op. We hebben weer wat te zien.
Als wij om een uur of 11 naar bed gaan hebben we nog geen enkele vorm van rumoer gehoord van deze groep van ruim 50 personen en dat vinden we toch wel heel bijzonder.

Maandag 31 juli Galdesand 32 km

Als we vanmorgen om 9 uur opstaan is de jeugd al vertrokken zonder dat wij ook maar iets gehoord hebben. We zien nog juist de bus, waarmee ze ook gekomen zijn, richting de Galdhøppigen vertrekken. Zij gaan hoogstwaarschijnlijk de berg op via de gletsjer. Ook wij willen deze berg op maar dan niet over de gletsjer maar via de andere kant. Maar niet vandaag, wij hopen dat het morgen iets beter weer is voor de beklimming. Nu vinden wij het wolkendek te dik.
We gaan deze morgen eerst brood kopen in de winkel naast de camping en doen het deze morgen rustig aan.

In het begin van de middag vertrekken we voor en kort ritje met de camper naar Elveseter. Dit is nu een hotel-restaurant dat al vele eeuwen in bezit is van de familie Elvesæter. Zelfs de ouders van Wim hebben hier vroeger ook geslapen en voortreffelijk gegeten.

ELVESÆTER

Hierna rijden we weer terug richting de camping en zien in de verte het vakantiehuis liggen waar Wim met zijn familie en vrienden meer dan 20 jaar geleden vakantie hebben gehouden.

Om 5 uur begint het flink te regenen maar deze bui houdt niet erg lang aan.
Ook deze avond verschijnt er weer een groep jongelui, nu uit Tsjechië, met hun tentjes en ook deze groep houdt zich weer opvallend rustig.

Dinsdag 1 augustus — Galdesand — 39 km

Als we deze morgen wakker worden en we kijken naar buiten zien we dat de bewolking nog behoorlijk dik is. Om 10 uur besluiten we niet te gaan en tot morgen af te wachten. De weersberichten voor morgen geven aan dat de zon eerder door het wolkendek zal komen.
Deze dag benutten we door even naar Lom te gaan om wat boodschappen te doen. De rest van de dag zitten we heerlijk in het zonnetje.

Woensdag 2 augustus — Galdesand - Spiterstulen — 41 km
. — Galdhøppigen — 14 km

Laagste punt: 1100 m **Totale stijging: 1500 m**
Hoogste punt: 2470 m **Totale daling: 1500 m**

Vandaag is het dan zover. We gaan de hoogste berg van Noorwegen, de Galdhøppigen, beklimmen. We staan op tijd op, ontbijten en vertrekken met de auto richting Spiterstulen. Dit is een hut gelegen aan het beginpunt van de wandeling. We geven nog 2 Tsjechische meisjes, die ook naar Spiterstulen willen, een lift. Als we bij de parkeerplaats aankomen is het al druk en we kunnen nog net een plaatsje bemachtigen. Dit komt ook doordat er een prachtige camping voor tenten is gelegen bij de hut.

Om kwart over 9 kunnen we dan eindelijk beginnen aan de beklimming. Het eerste gedeelte gaat gelijk behoorlijk bergop maar is niet zo interessant qua omgeving.

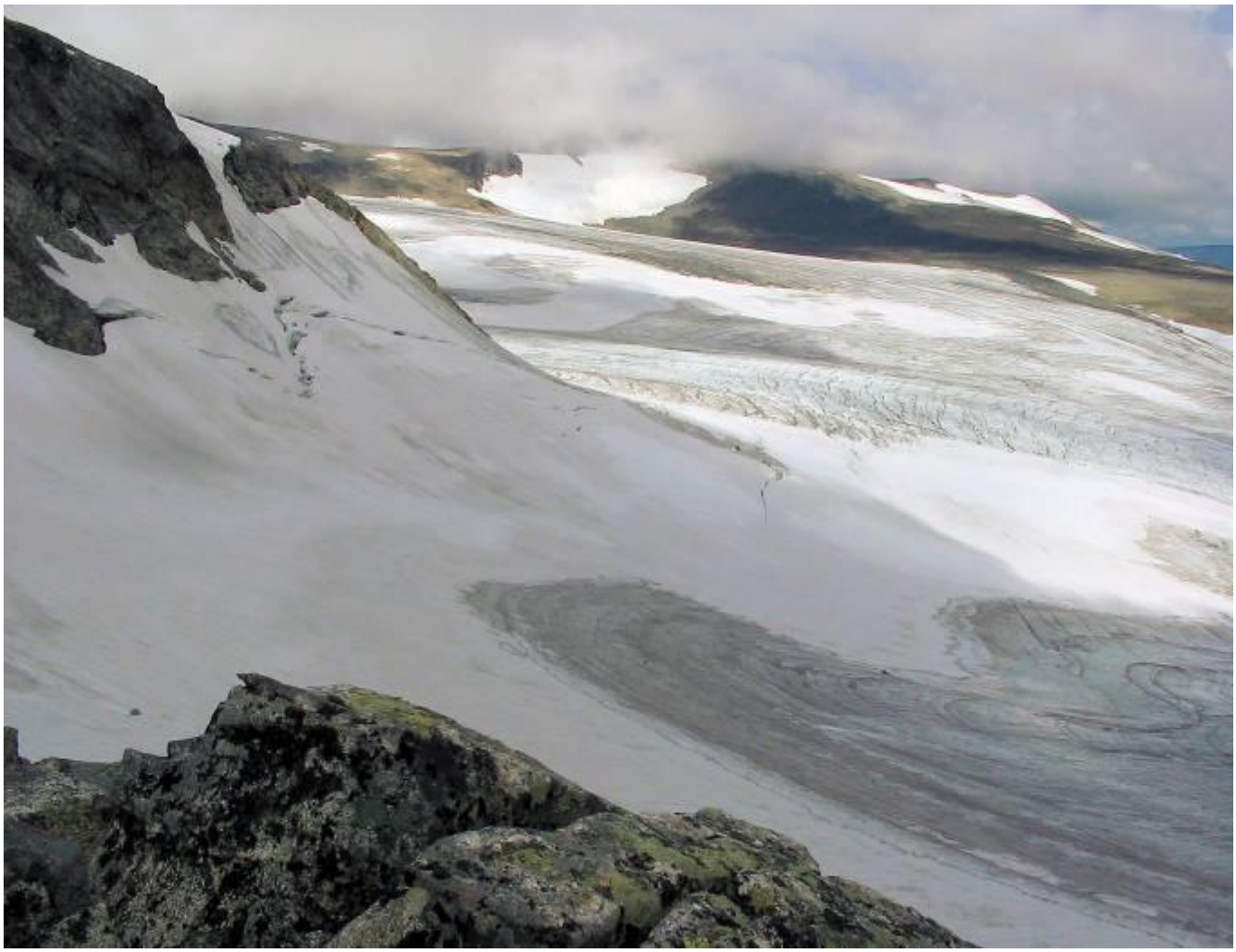
Als we omkijken, zien we de hut en de camping al behoorlijk ver onder ons liggen.

Al snel zien we links van ons een kudde rendieren op de gletsjer liggen.

Onze eerste pauze houden we aan de rand van een rots en nu wordt de omgeving de moeite waard.

Na de pauze trekken de wolken snel op en wij gaan verder met de wandeling over veelal stenen en zien heel in de verte de top al liggen.

Voordat we op de echte top zijn moeten we eerste nog over twee lagere toppen.

Op deze foto is een groep toeristen te zien die over de gletsjer naar de top loopt. De groep, variërend van 50 tot 100 personen loopt aangelijnd en vertrekt vanuit Juvvasshytta. De echte wandelaars beklimmen de top echter vanaf Spiterstulen. Vanaf Spiterstulen is de wandeling veel zwaarder en moet de dubbele hoogte overwonnen worden.

Nu nog het laatste stukje.

Daar zijn we dan; op het hoogste punt van Noorwegen. Na ruim 3 uur klimmen bovenop de Galdhøppigen. Het is er vreselijk druk, dat komt doordat er een paar “touwgroepen” gelijk met ons zijn bovengekomen. Maar deze drukte is gauw voorbij want de groepen mogen maar een korte tijd op de top blijven.

Wij blijven meer dan een uur bovenop de Galdhøppigen genieten van het uitzicht. We zien overal gletsjers, we kunnen er niet genoeg van krijgen.

Als we boven een sms-je naar Janneke sturen dat we er zijn en dat ze even op de webcam moet kijken krijgen wij een sms-je terug met de mededeling dat we wel eens heel nat kunnen worden op de terugweg. We kijken om en schrikken van de lucht die we zien, pikzwart. We trekken onze regenjassen aan en beginnen aan de terugweg.

De bui die we krijgen duurt echter maar een half uurtje. Daarna schijnt de zon gewoon weer verder. Ook op de terugweg zien we weer veel rendieren.

Na een bijzonder zware inspanning tijdens de afdaling zien we dan eindelijk de hut en het dal onder ons liggen. Om kwart voor 7 zijn we weer terug bij de camper om vervolgens weer naar de camping in Galdesand te rijden. Onze laatste wandeldag van deze vakantie is letterlijk en figuurlijk het hoogtepunt van onze vakantie geworden.

Donderdag 3 augustus Galdesand -Trøgstad 408 km

De terugreis begint. Om half 10 start Wim de camper voor onze terugrit naar huis. In Lom kopen we nog even brood en vervolgens rijden we richting Otta. Al snel komen we bij een wegomleiding. De grote weg blijkt afgesloten te zijn door een grondverschuiving. Als we een stuk van de wegomleiding hebben gereden kunnen we niet meer verder. We moeten wachten op het tegemoetkomende verkeer. Hierna zijn wij aan de beurt om in colonne verder te gaan. Na dit intermezzo gaan we verder richting Otto. Daar nemen we de E6 tot aan Vinstra om daar de Peer Gyntveien te nemen. Dit is een tolweg die door een gebied gaat dat lijkt op een vriendelijke uitvoering van de Hardangervidda.

Als we op een parkeerplaatsje even pauze houden zie ik een man met een tasje van epn. Natuurlijk moet deze man op de foto.

Ook deze foto’s zijn genomen bij de Peer Gyntveien.

Vlak bij Lillehammer komen we weer op de E6 die we vervolgens bij Eidsvoll weer verlaten om via een binnenweg verder te rijden om een camping te vinden.

Om kwart over 6 zien we een bordje met Olberg camping. Deze mooie boerencamping, met uitzicht over de korenvelden, ligt vlakbij Trøgstad en daar brengen we de nacht door.

Vrijdag 4 augustus 🚗 Trøgstad - Gørslev 604 km

Deze morgen staan we om 7 uur op en na het ontbijt vertrekken we al voor achten. We vervolgen onze route binnendoor richting de Zweedse grens.

Om even voor half 11 laat een jongen ons stoppen, omdat er wegwerkzaamheden in uitvoering zijn.

Op het bord waarop dit vermeldt staat, staat ook het woord “ledebil”. Wij weten absoluut niet wat dit woord betekent, maar de oplossing komt even later. Het blijkt een begeleidingsauto te zijn die ervoor zorgt dat wij zonder problemen langs de werkzaamheden kunnen rijden.

Na dit oponthoud rijden we even later zonder problemen Zweden binnen. Vlakbij Uddevalla komen we op de E6 die we volgen tot Malmö. Hier nemen we voor € 35,00 de tolbrug over de Øresund naar Kopenhagen, een brug die halverwege de oversteek verandert in een tunnel.

Net voorbij Kopenhagen komen we toch nog in de drukte en belanden we in een niet al te lange file.

Daar het inmiddels kwart voor 5 is geworden besluiten we een camping op te zoeken en het voor vandaag gezien te houden met autorijden. We vinden al snel in het plaatsje Gørslev de camping “Grønnegårde”. Om 7 uur barst er een onweer los op de camping met zware regen en zelfs hagel.

Zaterdag 5 augustus 🚗 Gørslev - Heel 845 km

Onze laatste vakantiedag. We staan niet zo heel erg vroeg op omdat we pas om 8 uur brood kunnen halen. Om even voor 9 uur vertrekken we voor de laatste 850 km.

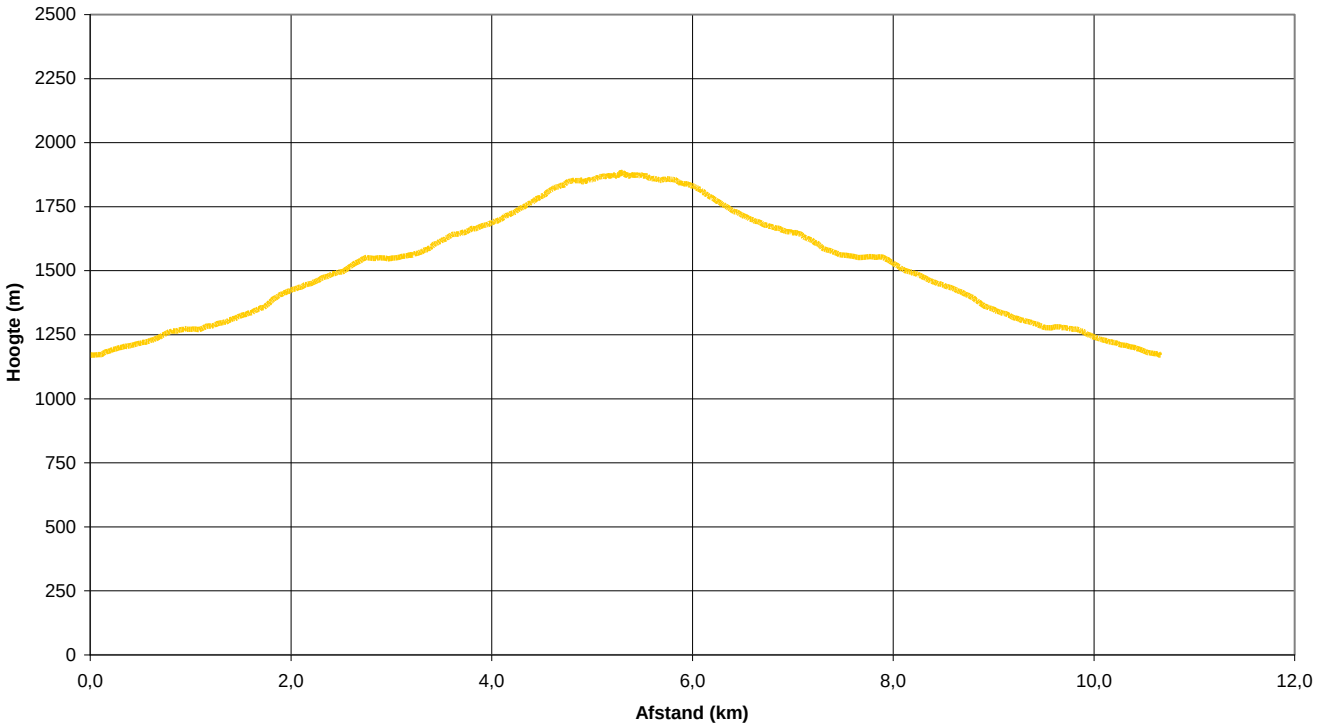
We volgen de E20 en al snel komen we bij de tweede tolbrug en voor nog geen € 30,00 mogen we doorrijden. Deze tolbrug gaat over de Grote Belt.
Via het eiland Funen rijden we naar Kolding. Hier nemen we de E45 richting Hamburg. Bij Flensburg gaan we de grens met Duitsland over. In Duitsland rijden we via Hamburg, Bremen en Osnabrück naar huis.

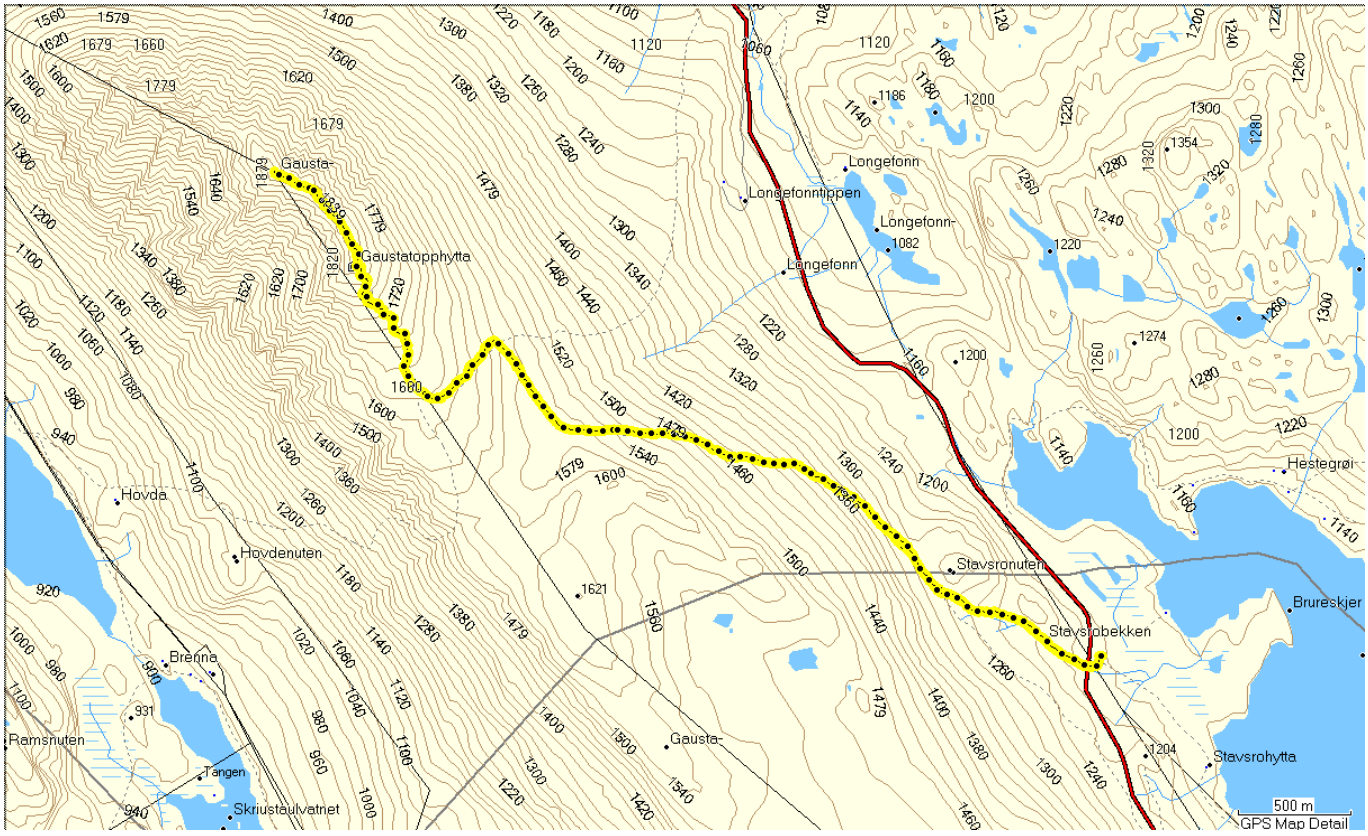

De rit van vandaag loopt als een trein. De hele weg hebben we geen file gehad en dat hadden we absoluut niet verwacht. Als we om 7 uur langs Baarlo komen halen we natuurlijk Chinees en om even na half 8 zitten we thuis aan de eettafel met Chinees eten, een glas wijn en een koude pils.

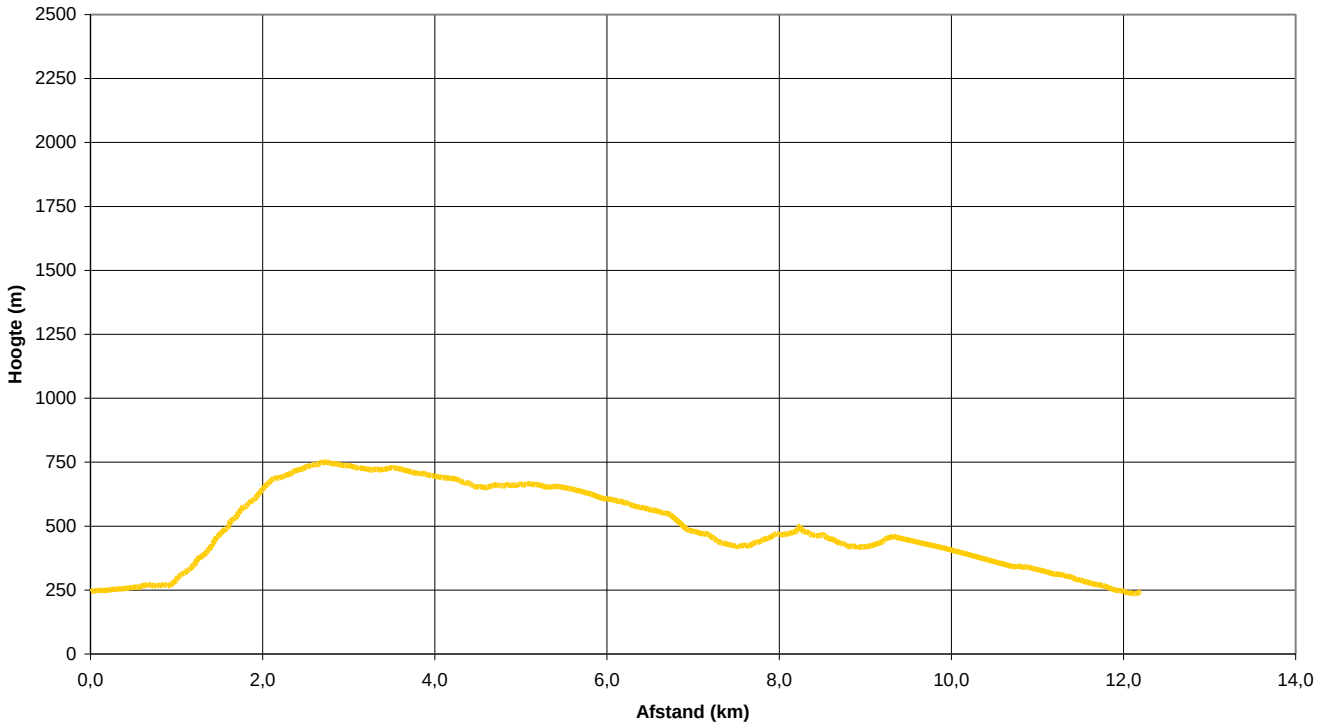
We hebben een fantastische vakantie gehad. In het begin was het weer matig, maar daarna hebben we bijna iedere dag prachtig wandelweer gehad. Niet te warm, de thermometer is hoogstwaarschijnlijk niet boven de 25 ^{0}C gekomen. De trektochten gingen voortreffelijk en we waren heel erg wijs met onze nieuwe tent. Ook mijn nieuwe slaapzak voldeed aan de verwachtingen. Ik had het soms zelfs te warm. De wandelingen waren iedere keer verrassend mooi met als hoogtepunten Gjende en de Galdhøpiggen.

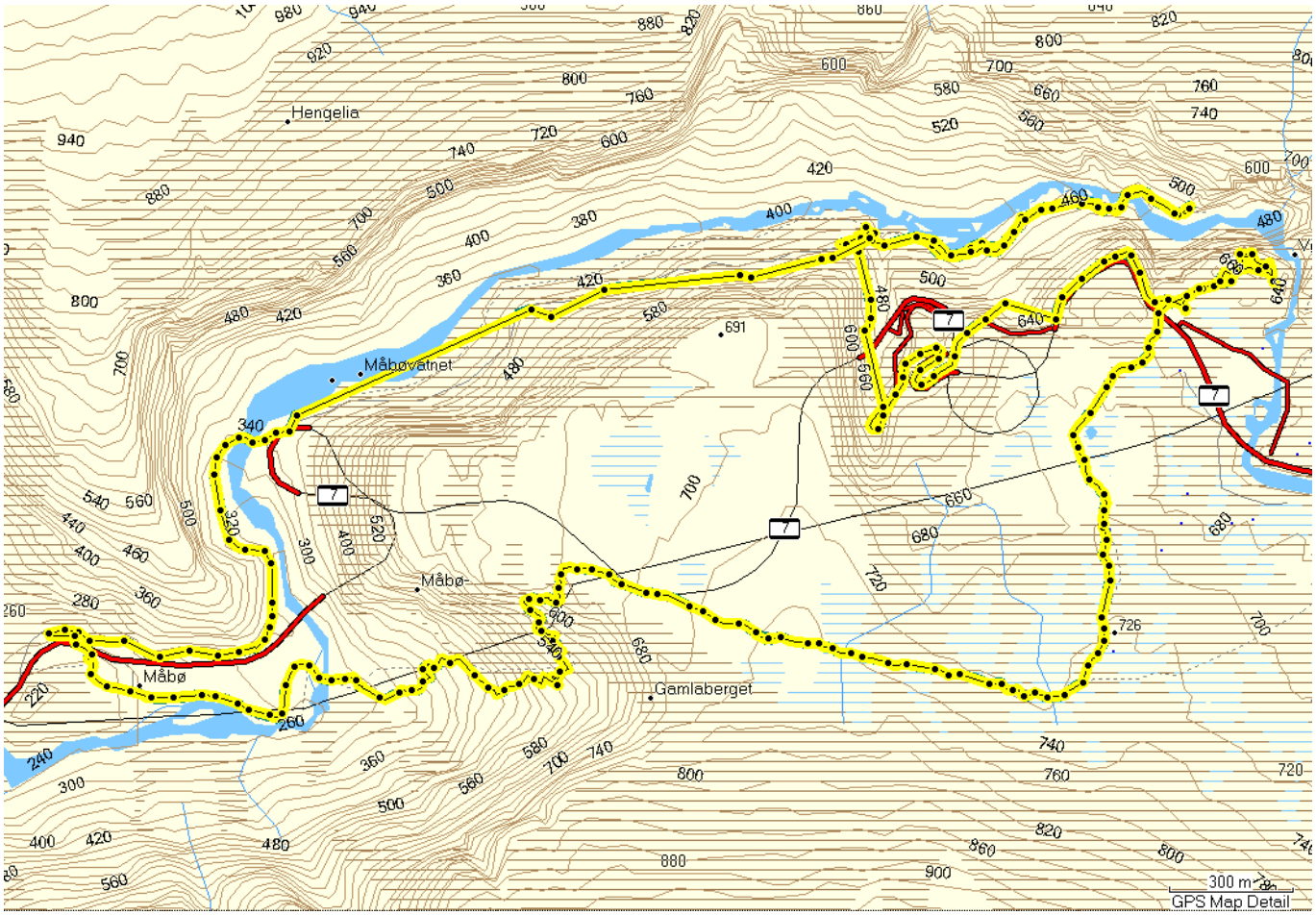
Gaustatoppen 10-07-06

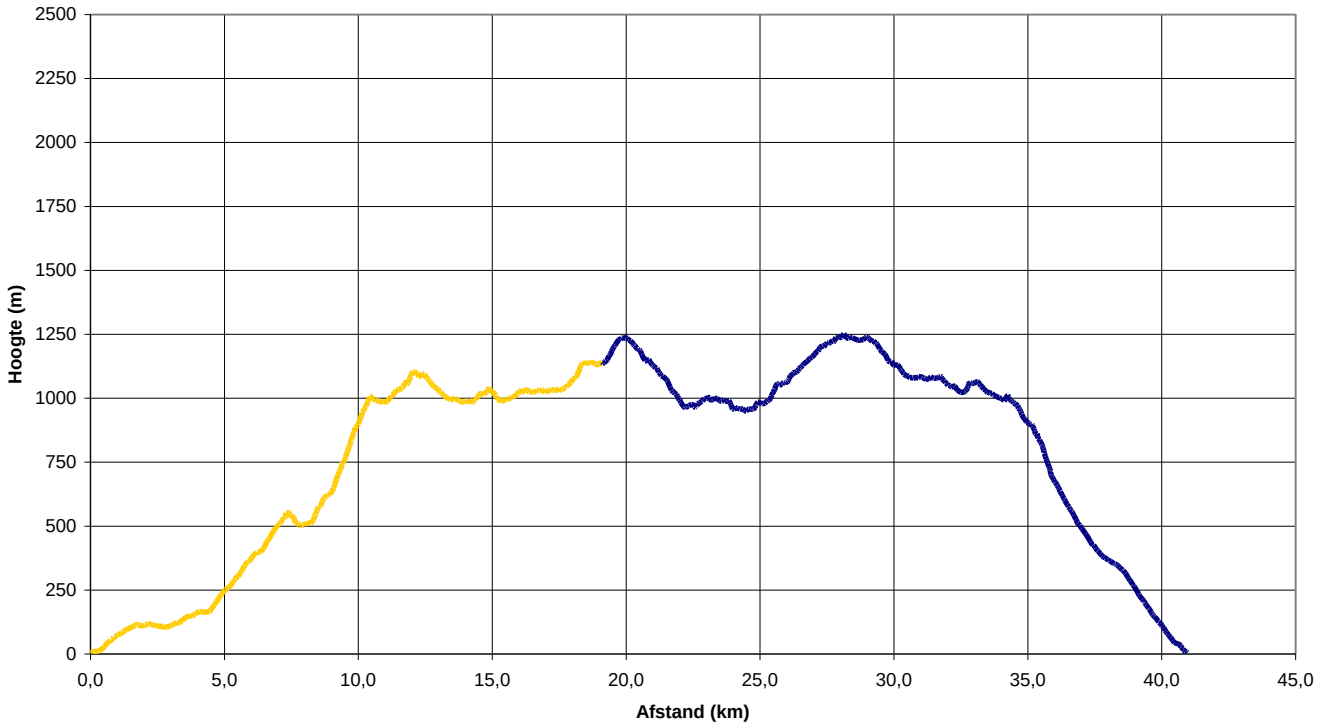

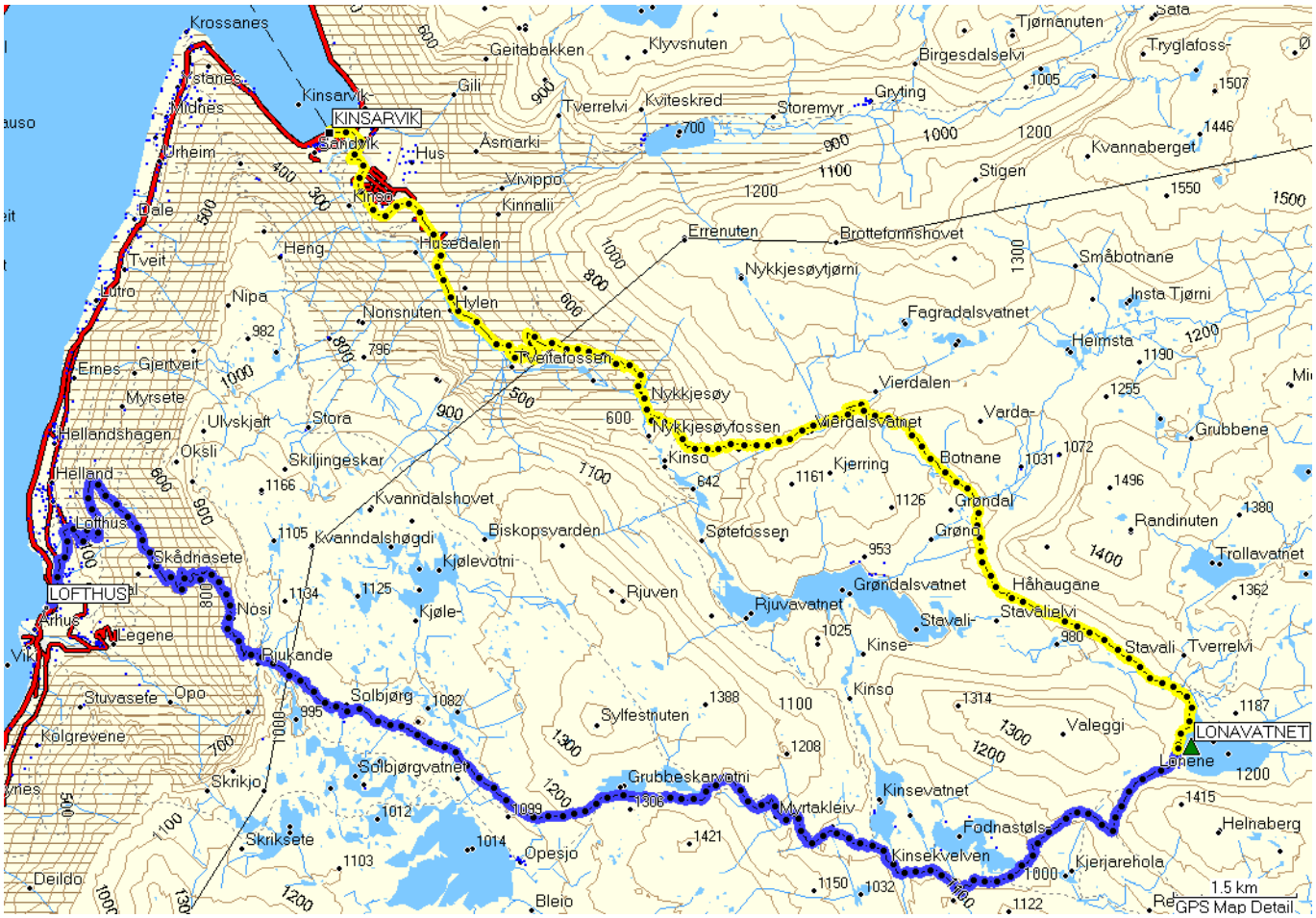
Vøringfoss 13-07-06

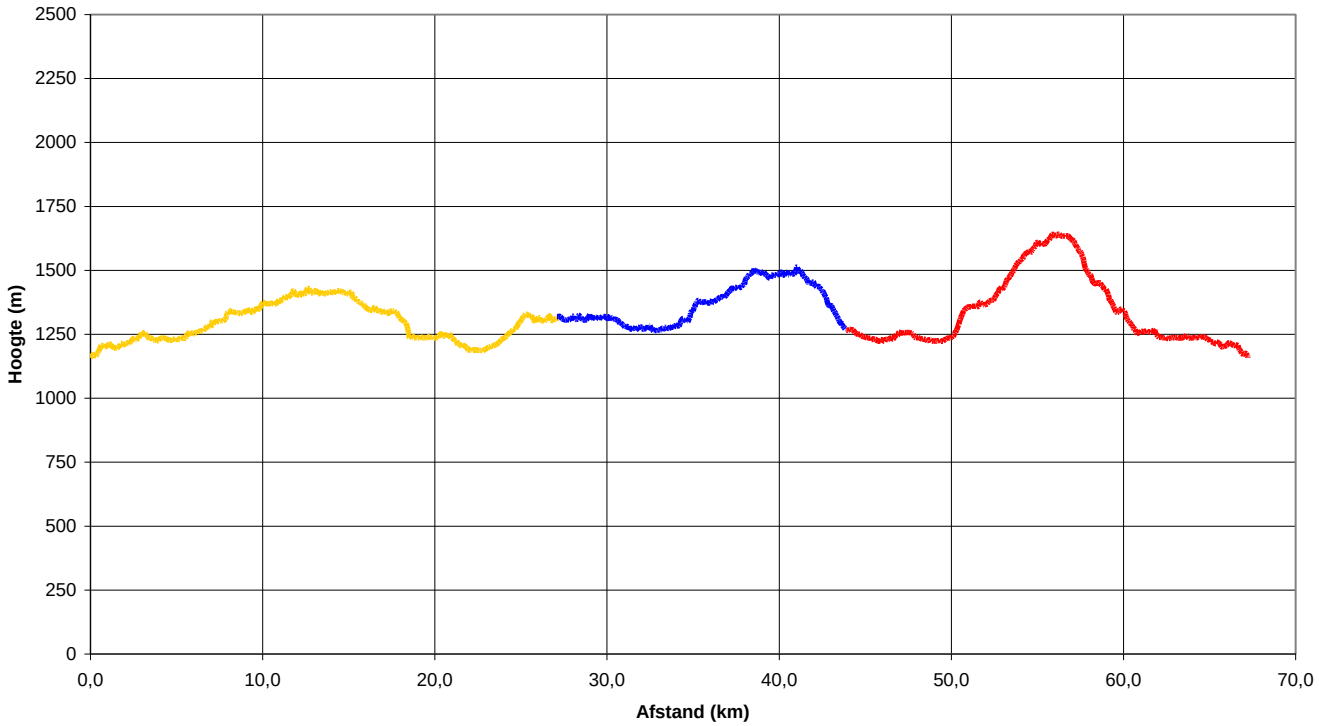

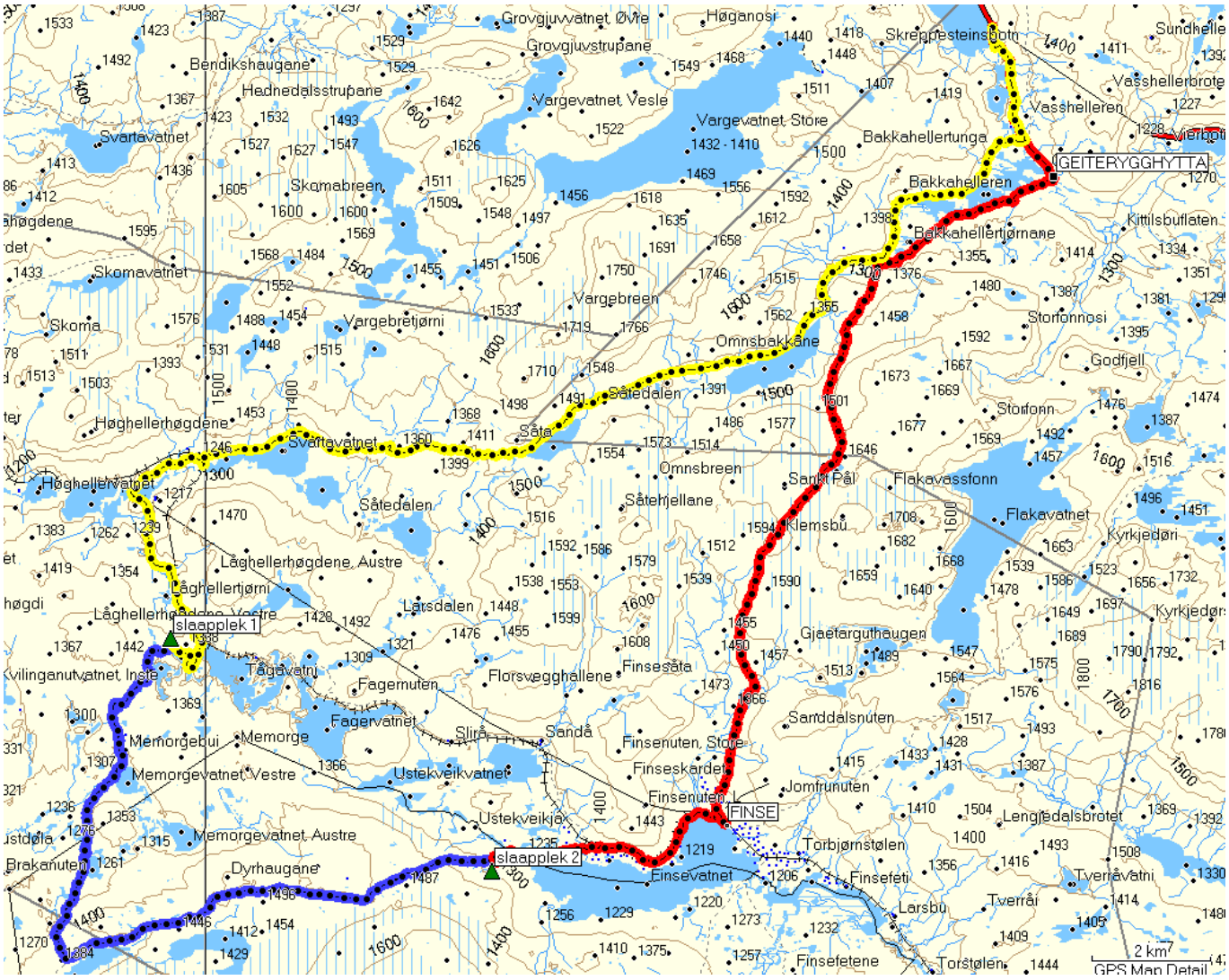
Kinsarvik 14&15-07-06

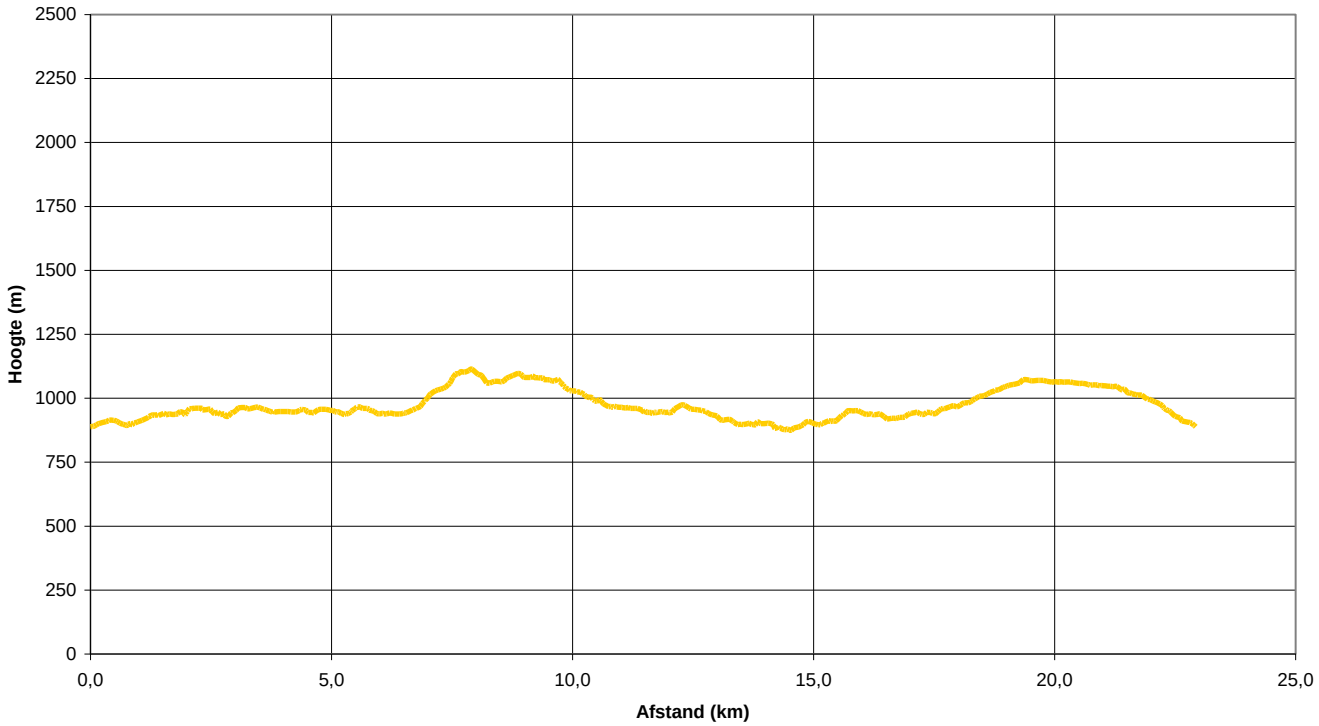

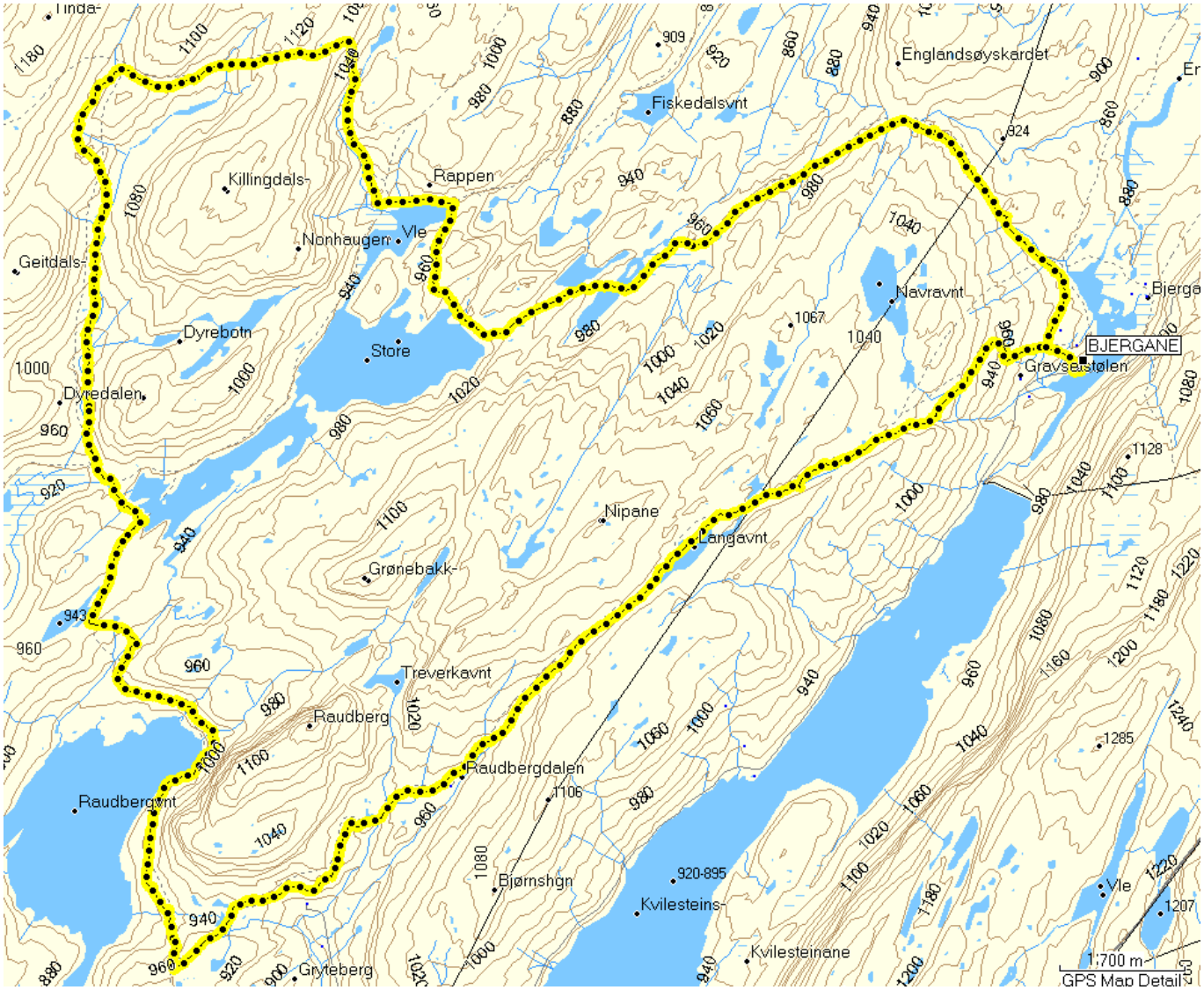
Finse 18/20-07-06

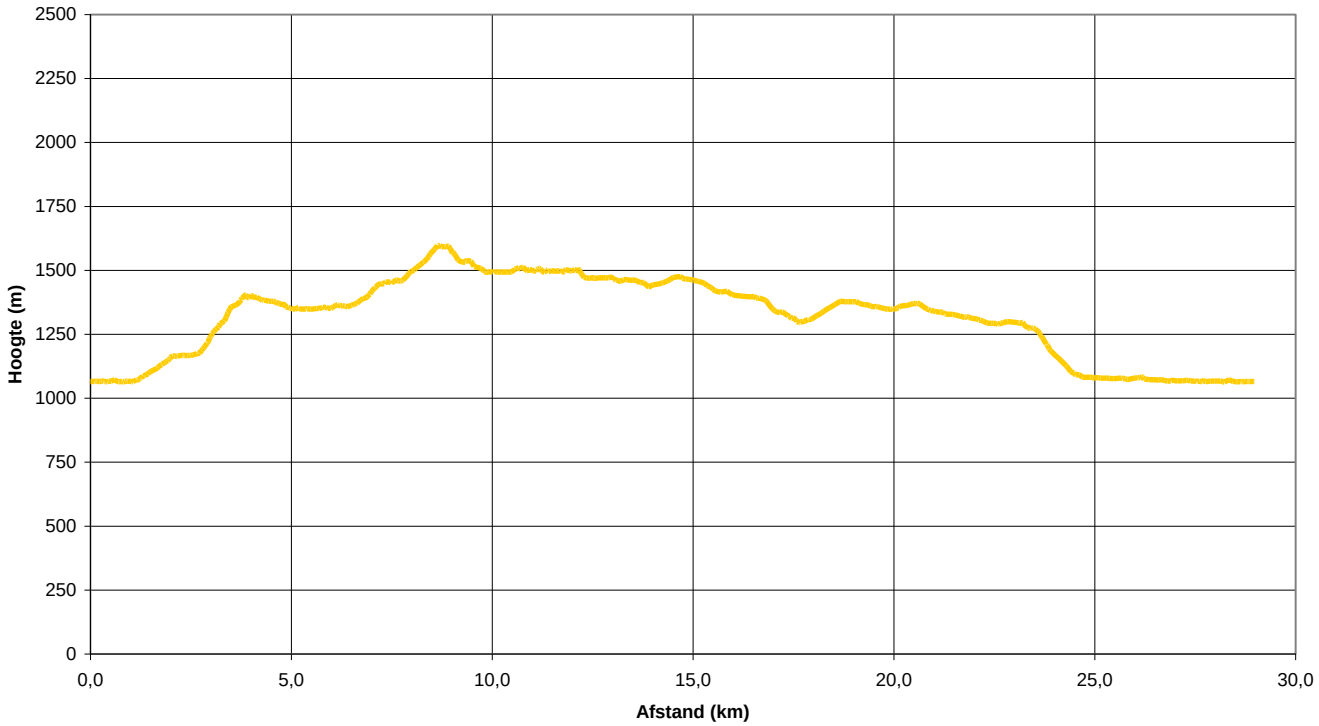

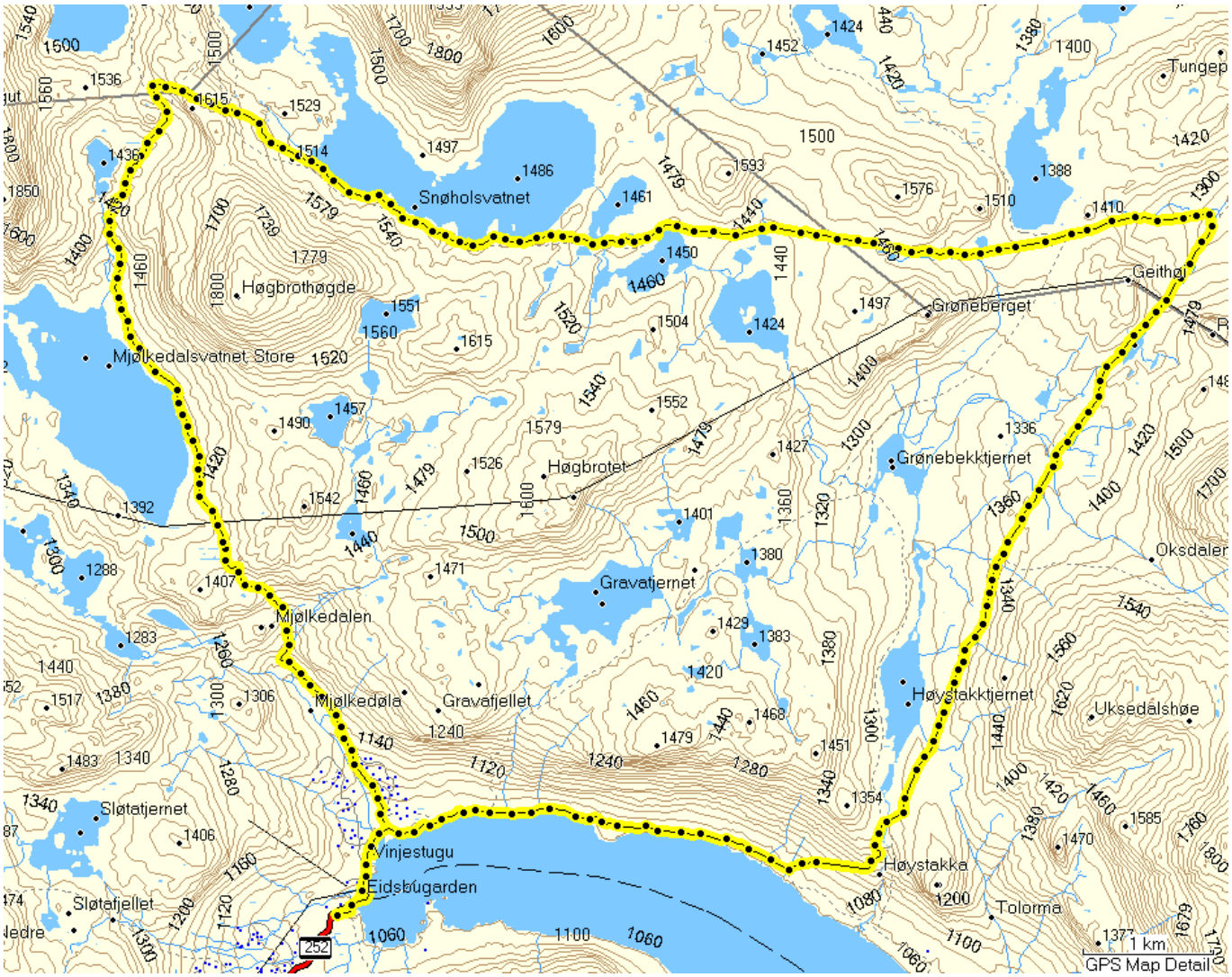
Bjergane 22-07-06

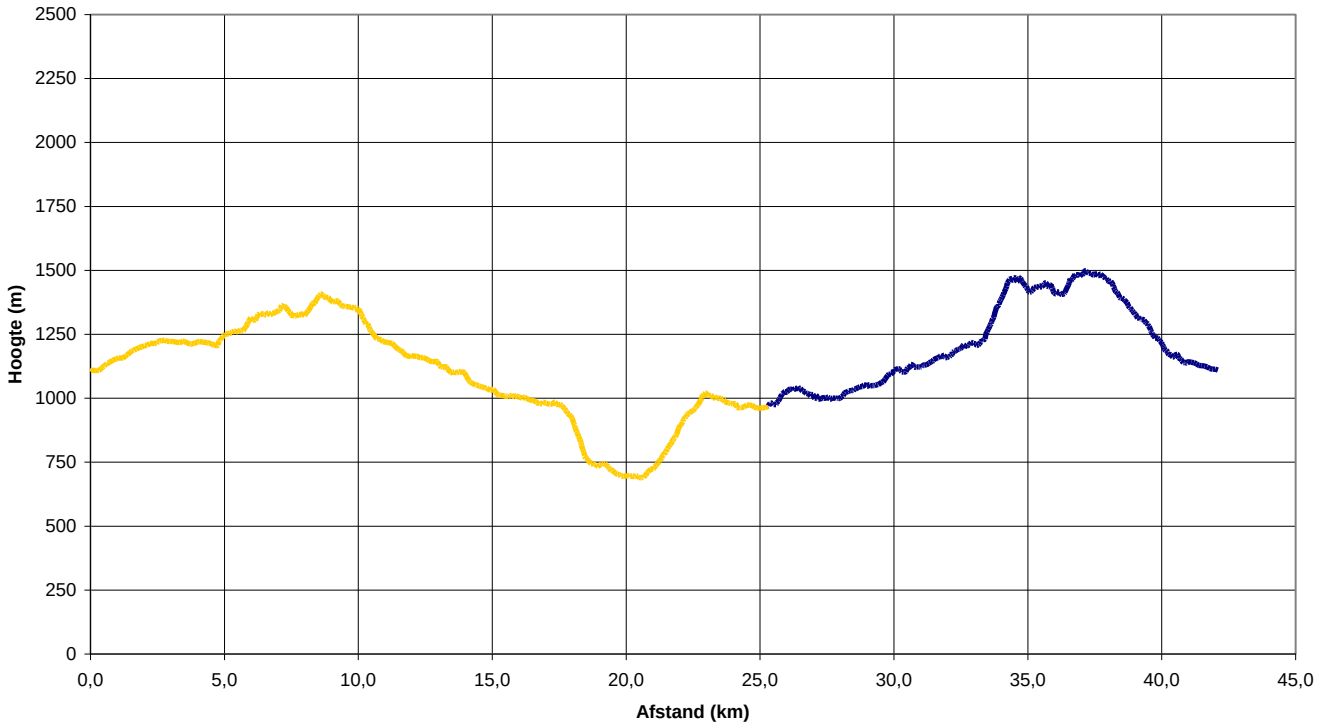

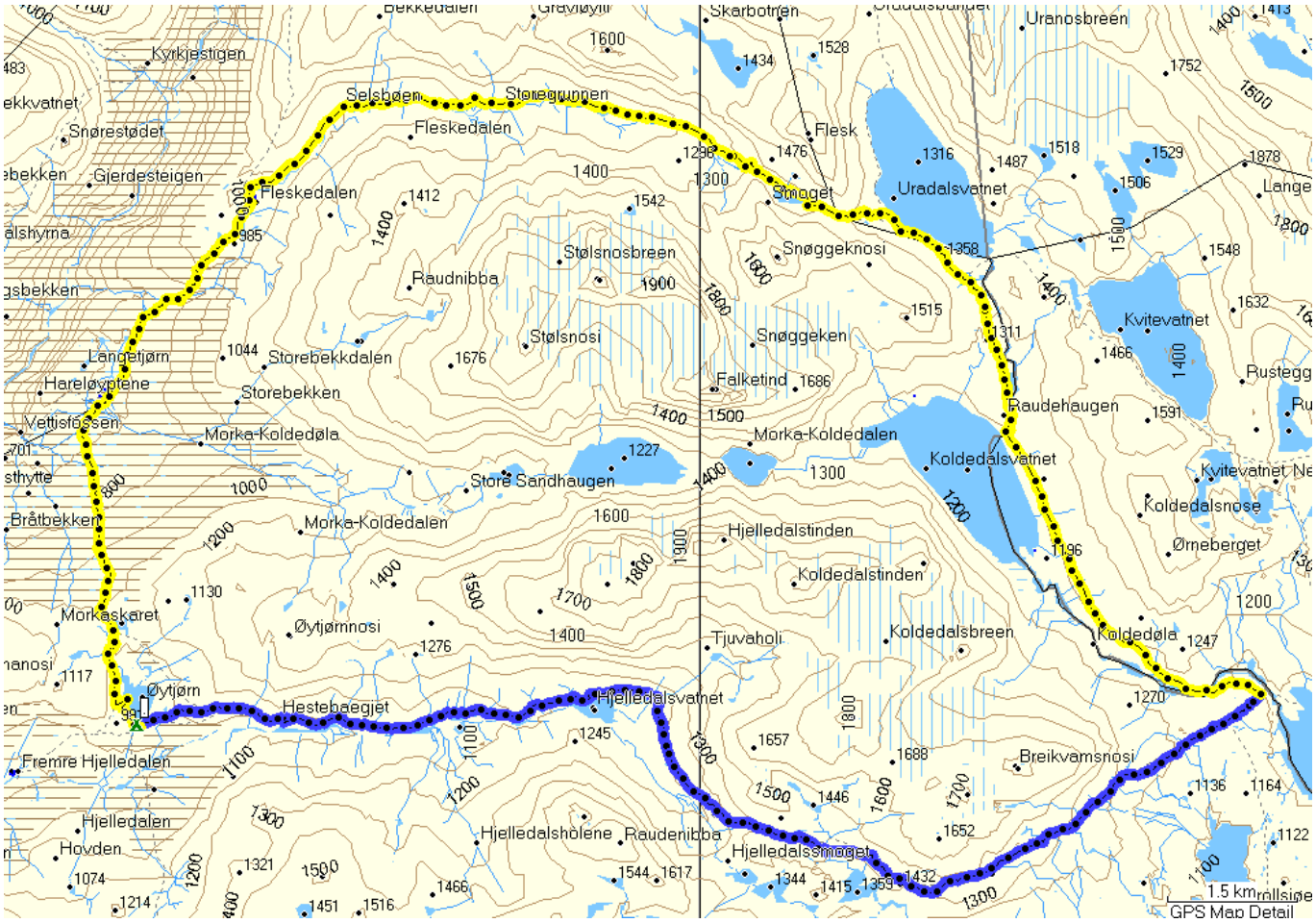
Eidsbugarden 24-07-06

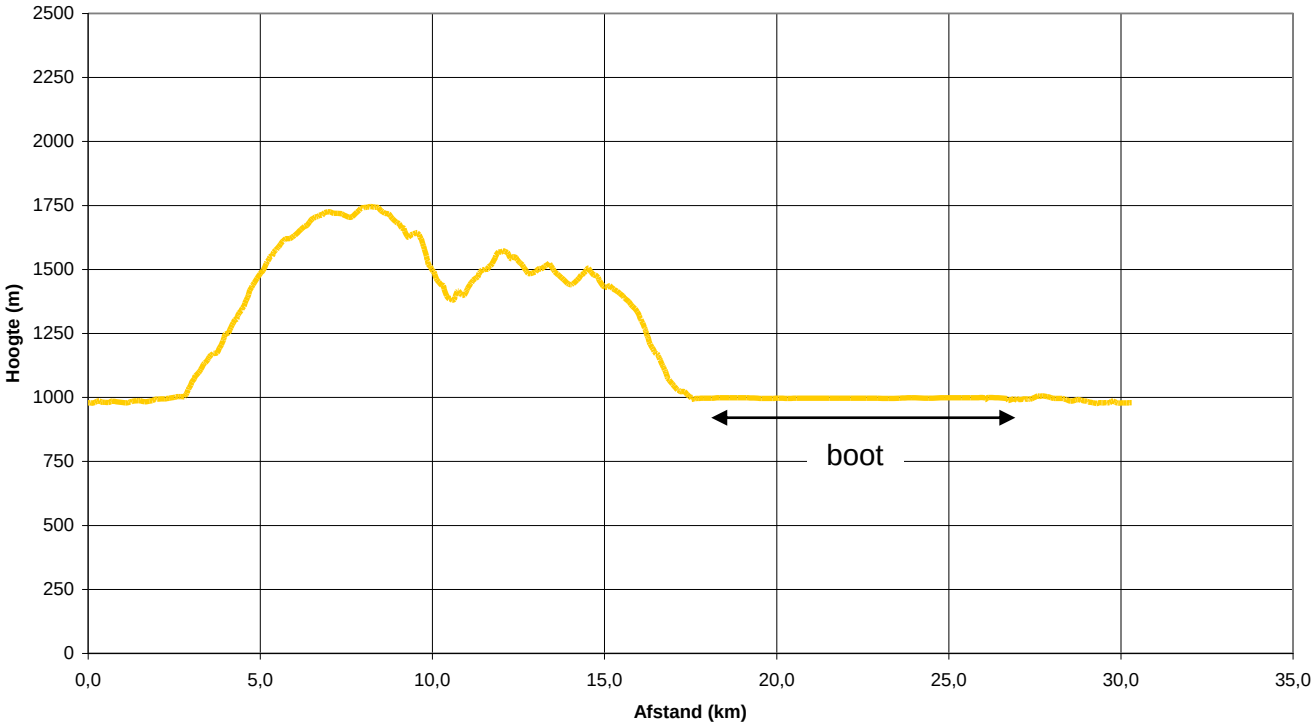

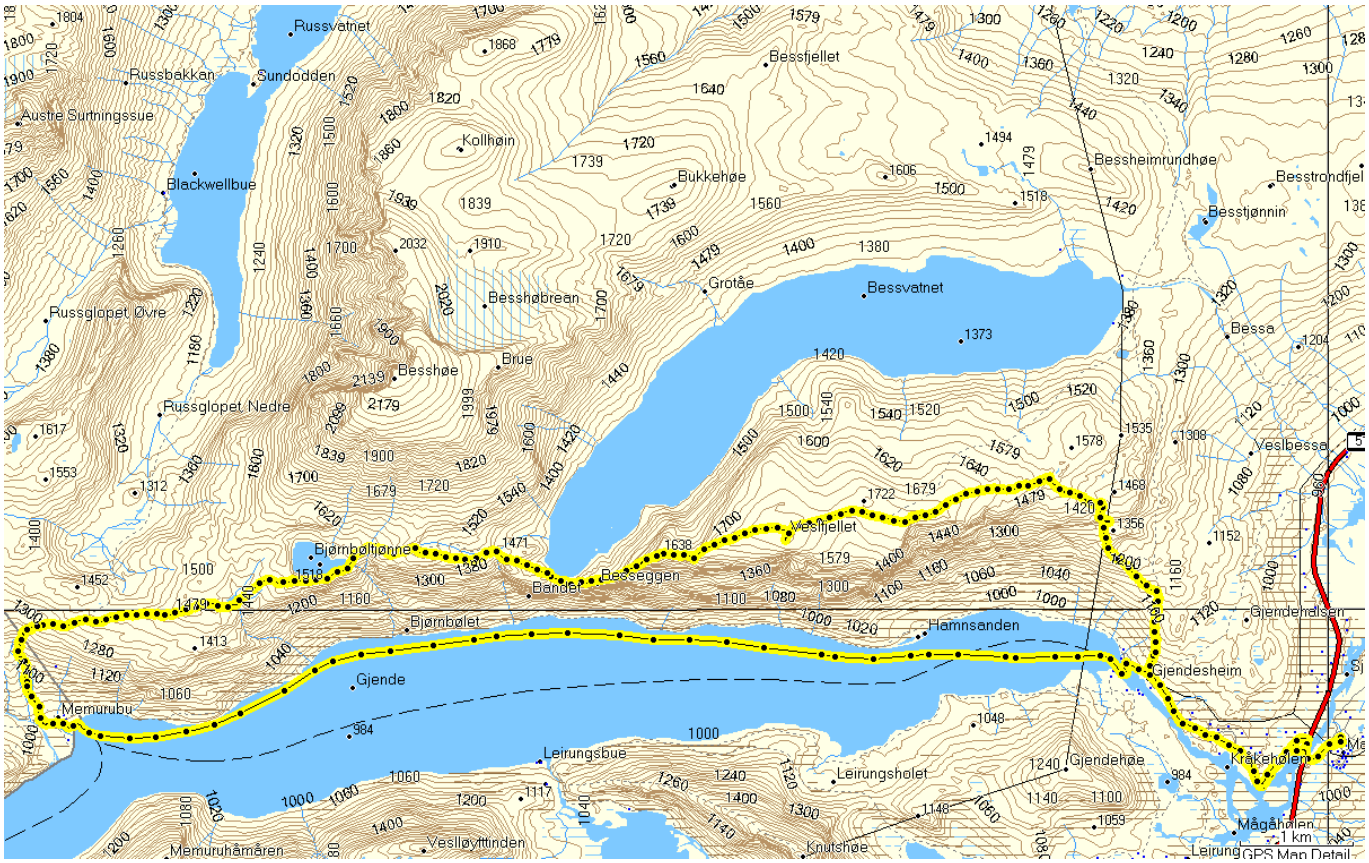
Falketind 25&26-07-06

Gjende 29-07-06

Galdhoppigen 02-08-06

